Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА ŠVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч.219 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 6-го ЖОВТНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 6, 1977 No. 219. VOL. LXXXIV.

СОБОР УПЦ В ЗСА ВШАНУЄ СВОГО ПЕРВОІЄРАРХА

Блаженніший Митрополит Мстислав

Баунд Брук, Н. Дж. — З благословення Владики Митрополита Мстислава і згідно з постановою Церковної Ради Митрополії, від п'ятниці до неділі, 7—9 жовтня, відбудеться в митрополичій катедрі у Філядельфії 9-ий Собор Української Православної Церкви в ЗСА.

Для належної підготовки передсоборових і соборових справ, Церковна Рада Митрополії обрала передсоборну комісію, якій доручила справу скликання 9-го Собору згідно з церковними канонами Вселенського Православ'я і нормами чинного статуту УПЦеркви в ЗСА.

В цьому році сповнилося 35 років архипастирського служіння Митрополита Мстислава. Його єпископська хіротонія відбулася у Святоандріївському Соборі в Києві, 14-го травня, 1942-го року. Високо оцінюючи це 35-річне служіння Владики Митрополита Мстислава в Україні і поза її межами, його беззастережну самовідданість прадідній Церкві українського народу, повсякчасне стремління об'єднати під одним духовним проводом всі українські православні юрисдикції у вільному світі і здобуття Української Православної Церкви належне місце в християнському світі, архипастирі, пастирі і вірні цієї Церкви покликали до життя спеціальний ювілейний комітет для достойного вшанування свого Первоієрарха на цьому соборі в катедрі св. Володимира і на спеціальному, в його честь влаштованому бенкеті в готелі Маріотт в неділю, 9-го жовтня, в год. 1:30 по полудні.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР В ОН ЗАКЛИКАЄ ДО ДРАСТИЧНОЇ РЕДУКЦІЇ В ЗБРОЇ

Об'єднані Нації, Н. Й. — Заявляючи, що ЗСА і Совєтський Союз зробили значний прогрес щодо нового договору в справі обмеження стратегічної атомової зброї, президент Джіммі Картер у вівторок, 4-го жовтня, в промові перед Генеральною Асамблеєю Об'єднаних Націй закликав Совєтський Союз піти ще дальше, а саме, фактично зменшити кількість нуклеарної зброї, зазначуючи, що Америка готова зменшити свою зброю навіть на 50 відсотків, але тільки під умовою, що СССР зробить це саме.

През. Джіммі Картер

У промові, яку передавано на телебаченні та по радіо, Президент вказував на небезпеку для людства від постійного збільшення арсеналів нуклеарної зброї та заявив, що ЗСА прикладають і прикладатимуть всіх зусиль, щоб дійшло до міжнародного домовлення щодо припинення всіх атомових вибухів - випробувань, не зважаючи чи ці вибухи зв'язані з розбудовою зброї, чи призначені „на мирні цілі". Він підкреслював, що на випадок атомової війни не потерпіли б тільки ті держави, які воюють між собою, а потерпіло б все людство. З уваги на те президент Картер заявив, що держави, які вже мають атомову зброю, в ніякому випадку не повинні причинюватися до „розповсюдження її по інших країнах", а ті держави, які ще не мають нуклеарної зброї, повинні припинити свої старання набути її. Зазначуючи, що за два тижні у Вашінгтоні має відбутися міжнародна конференція в справі припинення поширення атомової зброї і припинення зловживання нуклеарних реакторів та атомового матеріялу, тобто використання їх для військових, замість для мирних цілей, Президент висловив надію, що конференція буде

(Закінчення на стор. 6-ій)

К. В. ЧЕРНЕНКО І В. В. КУЗНЄЦОВ НАЙМЕНОВАНІ НА ДОДАТКОВИХ ЧЛЕНІВ ПОЛІТБЮРА

Москва. — Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" Дейвід К. Шіплер інформує з Москви, що в понеділок, 3-го жовтня ц. р., кремлівські верховоди номінували двох нових членів Політбюра, а саме, Константина В. Черненка, протеже Леоніда Брежнєва від багатьох років, і Василія В. Кузнєцова, першого заступника прем'єра на протязі 22-ох років. Таким чином Центральний Комітет Компартії збільшив число неголосуючих членів Політбюра до 8осіб. Голосуючих членів Політбюра, як відомо,є 14осіб. Як у випадку інших пересунень і доповнень, — пише згаданий кореспондент, — Брежнєв, який займає тепер два найвищі становища в СССР, генерального секретаря ЦК-КПСС і голови Президії Верховної Ради, обставляє себе політично надійними і прихильними до нього елементом.

Дехто з дипломатів вважає, що Брежнєв дуже поважно застановляється над своїм заступником, і особа, яка буде в найближчих днях найменована Політбюром і затверджена Верховною Радою СССР на „віцепрезидента", правдоподібно буде наступником Брежнєва у випадку, якщо б він бажав відійти на емеритуру, або з причини хвороби покинути активну партійну і державну службу. Приязнь між Брежнєвим і Черненком сягає 1950-их років, коли тепер 66-річний Черненко служив як шеф пропаганди в „уряді" Брежнєва, як той був першим секретарем Компартії в Молдавській республіці, одній із 15-ох совєтських республік. В 1956 р., коли Брежнєва перенесено на більш відповідальне становище за часів урядування Хрущова, Черненка рівнож перенесено до Москви і включено до праці в міністерстві пропаганди. Опісля Брежнєв зробив його шефом свого особистого персоналу і найменував на одного з підсекретарів Центрального Комітету Компартії.

Василій Кузнєцов це один з провідних діячів робітничої спілки, амбасадор до Китайської Народної Республіки і знавець міжнародної політики. Але з огляду на його вік (йому минуло 76 років життя), Кузнєцов ледве чи входить в рахубу, як один із кандидатів на „віцепрезидента", бо самому Брежнєву минуло 70 років. В дипломатичних колах в Москві панує переконання, що номінація Черненка і Кузнєцова до Політбюра пов'язана до певної міри з виповненням місця заступника голови Президії Верховної Ради СССР, посту, що його передбачає проект нової совєтської конституції, яка мала бути затверджена 5-го жовтня ц. р. Верховною Радою. Аналі-

(Закінчення на ст. 6-ій)

ВЛАДИКИ, ДУХОВЕНСТВО І ТИСЯЧІ ПРОЧАН ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У ВІДЗНАЧУВАННІ ЮВІЛЕЮ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

Рим (В. Маркусь, телефоном). — Літаками, поїздами, автобусами і автомобілями прибуло до Риму понад 1.000 паломників, щоб тут величаво відзначити подвійний ювілей Блаженнішого Патріярха Йосифа — його 85-ліття та 60-ті роковини єрейських свячень.

Точно в 60-ту річницю рукоположення, в п'ятницю, 30-го вересня, розпочалися тут ці величаві урочистості в соборі св. Софії в Римі, які ввійдуть в історію як ще одна велика подія у розвитку Помісної Української Католицької Церкви.

Св. Літургія

Ювілейну Божественну Літургію відправив Блаженніший Йосиф в асисті шістьох Владик з сімома митрофорними протоєреями і архимандритами та з участю понад 50 священиків з різних країн. Коли під гомін дзвонів переходив довгий церковний похід, очолений патріяршим хрестом, з університетської обителі до собору св. Софії, розпочатий служащими семінаристами з довгим рядом священиків, митратів і завершений Патріярхом, богомольний народ утворив з двох сторін густий людський кордон, що спонтанно оплескував Патріярха та ентузіястично скандував: „Слава Патріярхові".

На початку св. Літургії співслужили з Патріярхом владики: Ніль Саварин, Ізидор Борецький Андрій Роборецький, Ярослав Ґабро, Іван Прашко і Платон Корниляк. Між співслужащими отцями були о. Ізидор Патрило, протоархимандрит чину Василіян, архимандрит о. Степан Чміль, ректор Малої Семінарії, о. Антоній Рижак, настоятель Студитів, митрофорні протоєреї о. Петро Хомин, о. Мар'ян Бутринський, о. Володимир Андрушків, голова Богословського товариства о. д-р Іван Гриньох, голова Світового товариства священиків о. д-р Микола Комар та багато інших.

На початку св. Літургії Патріярх Йосиф підніс до гідности патріяршого архимандрита о. проф. Івана Хому, свого довголітнього секретаря і теперішнього декана богословського факультету при Українському Університеті, а під час самої св. Літургії надав крилошанство трьом священикам з Англії — о. Миколі Матичакові, о. Михайлові Гаврилюкові та о. Михайлові Ратушинському. Церква була переповнена богомольцями, серед яких були також сестри з їхніми архимандринями — Василіянки, Служебниці, сестри св. Анни, як також українські сестри францисканського чину св. Луки. Співав увесь народ під проводом о. проф. Івана Музички, а також дівочий хор „Веснівка" з Торонта. Владика Ніль Саварин з Едмонтону виголосив проповідь про життя та діяльність Ювілята. Цілування хреста, роздачею артоса і многоліттєвим закінчено цю пропам'ятну Божественну Літургію. Кожну її дію, мелодії та літургічні обряди присутні глибоко переживали, одушевлено співали, а на багатьох очах було видно сльози зворушення і радости.

Концерт

В суботу, 1-го жовтня, прочани були на св. Літургіях у місцевих церквах — в соборі св. Софії, у церкві свв. Сергія і Вакха при патріяршому дворі та при гробі св. Йосафата в

(Закінчення на стор. 6-ій)

Департамент скарбу обвинувачує японських продуцентів сталі

Вашінгтон. — У понеділок, 3-го жовтня, Департамент скарбу ЗСА виступив з формальним обвинуваченням проти 5 американських фірм, які виробляють сталь за те, що вони в Америці продають свої продукти по цінах нижче їхньої вартости і в такий спосіб створюють „незаконну конкуренцію" американським фірмам.

Це перший раз в історії, що уряд ЗСА видвигнув таке обвинувачення проти будь-якої японської фірми, але протягом останніх кількадцятьох місяців американські продуценти сталі постійно твердили, що „незаконна і несправедлива конкуренція" з боку японських фірм спричинює зменшення в приходах американської сталевої індустрії, що доводить до звільнення все більшої кількости робітників цієї індустрії.

Американський уряд тепер розглядатиме можливість встановлення вищого мита на японські сталеві продукти, але остаточне рішення в цій справі западе правдоподібно щойно десь в наступному році.

Юрій Андропов, шеф совєтського КҐБ, приїде до Београду

Београд, Югославія. — Югославські урядові чинники підтвердили в понеділок, 3-го жовтня ц. р., що керівник совєтського КҐБ Юрій Андропов прибуде з офіційною візитою до Югославії, правдоподібно у цей день, коли учасники другої фази Європейської Конференції для справ безпеки і співробітництва будуть обговорювати справу людських прав. Андропов, як відомо, вважається в СССР і країнах Східньої Европи символом репресій і відплатних акцій КҐБ проти дисидентів і осіб, які боряться за національні й людські права чи домагаються виконання Гельсінкської угоди. В 1956 році Андропов був совєтським амбасадором в Мадярщині. В часі мадярського повстання він координував усі акції совєтських військових частин, які втопили в крові революційний зрив мадярів. В 1968 році, в часі окупації військами держав Варшавського Пакту Чехо-Словаччини, Андропов керував КҐБівськими частинами у Східній Европі. „Це так, якби запросити кота на конвенцію мишей", — заявив один з дипломатів, почувши про приїзд верховного КҐБіста до Београду.

Пластуни сеніори відбудуть свої з'їзди

В суботу і неділю, 8 і 9 жовтня ц. р., в „Голідей Інн"у Соммервіллі, Н. Дж., відбудеться XI Крайовий З'їзд Пластунів Сеніорів у ЗСА та Велика Рада Пластунів Сеніорів.

Крайовий З'їзд відбудеться в суботу від год. 10-ої рано до 3-ої по пол. Пластуни сеньйори — це пластуни від 29 років життя вгору. Їх у ЗСА є 840 і вони зосереджені у 30 Осередках праці в тих місцевостях, де діє Пласт. Головою сеніорів в ЗСА є пл. сен. Михайло Юзенів.

Після Крайового З'їзду відбудеться там же Велика Рада УПС — з'їзд пластунів сеніорів з репрезентацією усіх 6-ох країн, де діє Пласт: Головою пластунів сеніорів у світі є пл. сен. Теодосій Самотулка. Право участи в обох з'їздах мають усі члени УПС.

П'ять Округ УНС матимуть організаційні збори цієї суботи і неділі

Джерзі Сіті. — З кінцем цього тижня, в суботу і неділю, 8-го і 9-го жовтня, п'ять Окружних Комітетів Українського Народного Союзу матимуть свої організаційні збори, метою яких є максимально пожвавити теперішню осінню членську кампанію для досягнення цьогорічної передконвенційної мети: 5,000 нових членів, забезпечених на загальну суму 10 мільйонів долярів, — інформує головний організатор Степан Гаврищ з Головної Канцелярії УНС.

В суботу, 8-го жовтня, організаційні наради матимуть Округи:

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. Наради відбудуться в приміщеннях Головної Канцелярії УНС при 30 Монтгомері вулиці в год. 7-ій вечора. Після нарад, в яких візьмуть участь головний касир пані Уляна Дячук і головний секретар Володимир Сохан, буде висвітлений фільм про благословення Української Будівлі УНС три з половиною роки тому. Фільм висвітлить Аніта Роїк, доня голови Округи п. Островського.

ВІЛКС БЕРРИ, Па. Збори відбудуться в залі української католицької церкви свв. Петра і Павла при 631 Н. Рівер вулиці в год. 6-ій вечора. В нарадах візьме участь заступниця головного предсідника пані Марія Душник.

В неділю, 9-го жовтня, збори відбудуться:

СИРАКЮЗИ-ЮТИКА, Н. Й. в залі Українського Народного До-

(Закінчення на ст. 6-ій)

Д-р М. Штерн відпочивав на Союзівці

Д-р Михайло Штерн презентує управителеві Союзівки Володимирові Квасові книжку в англійській мові про його судовий процес. Посередині, дружина д-ра Штерна, пані Іда.

Союзівка. — Після свого виступу під час великої маніфестації в обороні прав України в Ню Йорку в неділю, 18-го вересня, та зустрічі з представниками української громади, д-р Михайло Штерн і його дружина Іда були гостями УНСоюзу на Союзівці, де провели кілька днів відпочинку. Гостями опікувався управитель оселі Володимир Квас.

Під час побуту на Союзівці д-р М. Штерн мав нагоду познайомитися з життям місцевої української громади, оглянути околиці Союзівки тощо. Завдяки широким зв'язкам В. Кваса, який цього року кандидує на члена легіслятури повіту Олстер, д-р Штерн мав рівнож нагоду зустрінутись з представниками місцевої жидівсько-американської громади. Після відпочинку на Союзівці д-р Штерн повернувся до Ню Йорку для полагодження ще деяких справ у зв'язку з появою книжки про його судовий процес у Вінниці в 1974-му році та для кінцевого устійнення дат і міст його виступів, що їх запланувала централя УККА.

Арештували Індіру Ґанді, колишнього прем'єра Індії

Ню Делі, Індія. — Пресові агентства інформують, що в понеділок, 3-го жовтня ц. р., індійська поліція арештувала Індіру Ґанді, колишнього прем'єр-міністра індійського уряду, відому політичну діячку, яка домінувала в політичному житті Індії на протязі останніх двадцятьох років. Прокуратура закидає Індірі Ґанді, що вона бувши при владі, займалася корупцією, перекупом політичних діячів і партійних лідерів. 59-річна Ґанді твердить, що її арешт треба вважати за політичну відплату. „Теперішні керівники, — заявила пані Ґанді кореспондентам, — хочуть перешкодити моїм заходам говорити з народом і бажають обезцінити мене перед цілим світом". Арештувавши Індіру Ґанді, поліція ув'язнила також чотирьох членів її кабінету і зробила обшук в домах багатьох її прихильників, які ніби то також були пов'язані з корупцією. Найбільшим закидом вважається підписаний пані Ґанді контракт з французькою компанією на 17 мільйонів долярів, який давав право французам шукати за покладами нафти в районі Бомбею. Прокуратура твердить, що такі самі праці могла зробити інша американська компанія за багато дешевшу ціну, але з „корупційних мотивів" така пропозиція американців була зіґнорована урядом Індіри Ґанді.

Фальшування льокальних і крайових виборів, перекуп політичних діячів і парляментаристів належать також до головних обвинувачень прокуратури. У зв'язку з ув'язненням колишнього прем'єра, неурядова Конґресова партія заповіла великі демонстрації перед будинком парляменту і мешканням теперішнього прем'єра Мураджі Р. Десаі, щоб висловити свій протест проти „незаконних потягнень уряду і брутальности поліції", яка робила арешти в багатьох місцевостях Індії і обшуки в домах політичних діячів.

В Єйлському університеті відбувається виставка праць Я. Гніздовського

Ню Гейвен, Конн. (Н.Н.). — Виставку праць відомого мистця Я. Гніздовського відкрито 29-го вересня 1977 р. в головній бібліотеці Єйльського університету в Ню Гейвені, Конн. Виставка розпочалася показом основ і техніки деревориту, які продемонстрував сам мистець, та викладом про його творчість Алексіса Раннїта, куратора Славістичної колекції цієї ж бібліотеки.

Виставка відбувається в рамках програми графічного мистецтва й буде відкрита для університетської громади і для гостей щодня від 8:30 ранку до 5-ої год. вечора, крім субот і неділь, коли приміщення, де розміщено більшу частину творів Гніздовського, є закрите. Проте, частину його праць та решту цієї великої виставки можна оглядати і в суботи та в неділю по обіді. Виставка триватиме до 15-го грудня 1977.

ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ

До Головної Канцелярії УНСоюзу наспіло в місяці вересні 1977 р. 288 аплікацій нових членів, що їх прислали такі секретарі та організатори:

По 4 і більше аплікацій надіслали:

І. Геврик (445) — 11, В. Кобіто (121) — 10, М. Фединишин (155) — 10, Анна Гарас (47) — 8, А. Слюсарчук (174) — 8, В. Шмагло (336) — 8, П. Бабич (115) — 6, А. Джула (161) — 6, Марія Дейчаківська (233) — 6, Я. Каркоць (385) — 6, М. Ольшанський (51) — 5, Р. Татарський (94) — 5, Ольга Дудич (98) — 5, Марія Капраль (112) — 5, Т. Дуда (163) — 5, П. Ліщак (230) — 5, О. Чабан (242) — 5, Т. Сливінський (59) — 4, П. Врублівський (301) — 4, Олександра Дольницька (434) — 4, Б. Зорич (468) — 4.

По 3 аплікації надіслали:

Олена Олек (22), В. Рефт (120), Анна Яремко (154), П. Залуга (183), Б. Романишин (254), Б. Ясінський (287), Віра Напора (291), С. Мотрович (295), О. Хома (383), С. Левицький (442), Л. Вовк (444), Текля Мороз (465).

По 2 аплікації надіслали:

М. Отрок (14), М. Москаль (16), Люцина Олесницька (27), М. Шеремета (70), М. Диміцький (105), Ю. Юрків (130), Л. Боднар (131), Я. Леськів (133), Емілія Саноцька (158), І. Лаба (177), Б. Ластовецький (184), В. Палідвор (204), Т. Кубарич (217), Анна Ремік (238), М. Голінко (245), К. Безкоровайний (256), І. Флис (267), С. Островський (270), Олена Сенедяк (274), Ребека Шелестяк (297), Анна Андревс (343), Я. Фішер (346), Марія Макар (348), М. Захарко (349), О. Ярема (372), М. Семків (379), Я. Бурій (402), В. Дідюк (416), Р. Горнич (460), К. Чорномаз (469), Стефанія Кочій (472), М. Куриляк (479), В. Запаранюк (484), М. Шпитко (489), Д. Марцінюк (502).

По одній аплікації надіслали 53 секретарі і організатори. Разом Головна Канцелярія УНСоюзу одержала у вересні 1977 р. 288 аплікацій нових членів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

На Сході без змін

Ще добре не прогули ,,славословія" на адресу генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва з приводу інтронізації його на становище голови Президії Верховної Ради СССР, як совєтська преса, центральна і республіканська вдарила ,,у великі дзвони" з нагоди проголошення нової совєтської конституції, яка, очевидно, є безвартісним шматком паперу, чи, як говорив свого часу совєтський прокуратор на процесі Левка Лук'яненка і друзів, ,,книгою для закордону", або новою комуно-московською театральною фарсою, доказом чого було так зване ,,народне обговорення", на нарадах ,,трудових колективів", які, висловлюючи ,,свої почування", дякують Брежнєву за ,,мудрість", ,,геройство" і турботу про ,,єдиний совєтський народ".

У фанфари цих суто пропаґандивних славословій попали також деякі українці, зокрема з-поміж літераторів, тих режимових письменників, які на замовлення своїх партійних зверхників написали ряд авторських статтей, вихваляючи на всі лади нову совєтську конституцію, називаючи її ,,документом нашої доби", ,,книгою єдиної довершеної демократії", тощо. Між авторами на передове місце вибиваються між іншими КҐБівський письменник і поет Ростислав Братунь, який злоститься на ,,українських буржуазних націоналістів", що вони ,,помагають Картерові воювати за людські права", є між ними також Микола Нагнибіда, який мріє про ,,братерство з великим російським народом в одній радянській сім'ї"; Борис Янчук, який у статті ,,Ясні грані" (,,Літературна Україна" з 23-го серпня ц. р.) говорить про ,,забезпечення свободи творчості", хоча напевно добре знає, що й сталінська конституція формально все ,,забезпечувала", але поневолені Москвою народи були піддані масовому теророві і насильству; є і відомий Юрій Збанацький, який в останньому часі написав ряд засуджуючих дисидентський рух в СССР статтей, що пахли ,,чистим" донощицтвом, та багато інших.

Очевидно, що на передове місце, як личить наставникові вибивається у прославлянні партії, ,,яка служить народові", Василь Козаченко, який ,,глибоко прийнявши" проєкт нової конституції, говорить про ,,єдиний совєтський народ", що постав у висліді ,,мудрої політики Комуністичної партії" під керівництвом Леоніда Ілліча Брежнєва.

Повторюється, отже, хоча дещо в скромніших зарисах, сталінська комедія в СССР: з одного боку посилюється тиск режиму на інакомислячих, яких КҐБ сотнями засилає у в'язниці, концтабори і психіятричні заведення, а з другого боку цей же режим підсилює процес підлабузництва, зрадництва власного народу, донощицтва тощо. А втім інакше й не може бути, бо система не змінилася; змінилися тільки люди,які не тощо продовжують сталінські методи терору, але навіть карають своїх підвладних за критику сталінського етноциду, називаючи їх ,,зрадниками соціялістичної батьківщини". Отже, нічого не змінилося у комуно-московській імперії, змінились тільки форми терору, якими заставляють поневолених проповідувати ,,єдність" і співати гимн слави ,,великому російському народові".

Потрібна реформа

Недавно Палата Репрезентантів схвалила законопроєкт, який пропонує ґрунтовні зміни в дотеперішніх програмах медичної допомоги ,,Медикейд'' і ,,Медикер'', зокрема наголошує потребу і методи припинення зловживань цими програмами.

Цей законопроєкт повинен якнайшвидше стати законом, бо зловживання тими програмами справді переходить всі міри. Надуживання існує не так в програмі ,,Медикер'', з якої користають пенсіонери, а головним чином існує в програмі ,,Медикейд'', яка має на меті допомагати біднішим громадянам ЗСА покрити кошти лікарської та шпитальної опіки.

Минулого року одна Сенатська комісія перевела інвестигацію, яка виявила, що майже одна третя із 15-більйонового річного бюджету цієї програми, тобто 5 більйонів долярів, йдуть намарно, бо попадають до кишень несовісних лікарів, які від самого встановлення програми ,,Медикейд'' використовують її для власного збагачення, обманюючи уряд на великі суми грошей, або пропадають через неефективне адміністрування цією програмою. Цю програму надуживають не тільки приватні лікарі, але також спеціяльно створені ,,клініки'', пансіони для старших віком і часто навіть приватні та міські шпиталі.

Схвалений Палатою Репрезентантів, законопроєкт пропонує підвищити максимальну кару за зловживання цією програмою з одного року ув'язнення і 10,000 долярів гривні до п'ять років тюрми і 25,000 долярової грошової кари. Якщо суд визнає лікаря винним у зловживанні програмами ,,Медикейд'' чи ,,Медикер'', то йому назавжди буде заборонено брати участь у тих програмах.

Ряд постанов цього законопроєкту має на меті довести до ліквідації різних ,,клінік'', які не мають ані потрібного медичного устаткування, ані задовільної кількости лікарів і мед-сестер, ,,а ,,пацієнтами'' яких переважно є люди, які одержують Суспільну опіку (,,велфер'').

Треба надіятися, що і Сенат, який тепер розглядає законопроєкт — подібний до того, що його схвалила Палата Репрезентантів, поспішиться з голосуванням, і цей законопроєкт, після підписання його Президентом, стане законом. Не можна дозволити на те, щоб податкові гроші, замість йти на солідну медичну опіку бідніших і старших віком громадян, які цієї опіки конечно потребують, опинялися в кишенях і так багатих, але несовісних лікарів чи адміністраторів ,,клінік'' і шпиталів.

Роман С. Голіят

МОСКОВСЬКА ЦЕНЗУРА АМЕРИКАНСЬКОЇ ПУБЛІКАЦІЇ

JOURNEY ACCROSS RUSSIA — The Soviet Union Today. By Bart McDowel. Photographed by Dean Conger. Prepared by the Special Publications Division National Geographic Society, Washington, D.C. 1977. 367 pages.

Після двох років переговорів американського ,,Нешенел Джіографік Сосаєті" з пресовим агенством ,,Новості" в Москві, Барт МкДовел і Дін Конгер дістали дозвіл відвідати СССР для опрацювання повищої праці. Під наглядом відповідних провідників — ґідів, журналіст і фотограф АНС об'їхали цілий СССР, вздовж і впоперек, були в усіх 15-ти республіках СССР, включно з тими місцями, які нормально ,,запретні" для західньої преси. Але, згідно з договором, усе написане й сфотографоване перед друком мали переглянути в Москві тамошні цензори. В передмові читаємо, що: ,,Ми договорилися знайти спільну і задовільну розв'язку для кожної розбіжности так, як це формулював наш контракт. Ані одну контроверсійну точку не можна залишити не розв'язаною. Книжка, яку маєте у своїй руці, є нашим намаганням дотриматися тих точок". А дальше читаємо, що ,,політичні й ідеологічні розбіжності між ЗСА і Совєтським Союзом є такі великі, як земський ґльоб". Політичної сторінки комуністичної системи — автори не заторкували. Щоб забезпечити себе перед критикою, автор пише:

,,Дозвольте остерегти вас словами тисячлітньої давнини. Я знайшов їх у совєтській Центральній Азії, де вони зачинають епічну поему Манас, яку співали потомки поета в Киргизії:

...Половина з цього є правдою; Половина з цього є правдоподібно неправдою... Не будьте проти нас, коли ми щось додамо Або пропустимо щось. Ми оповідаємо вам так, як ми це чули...

Ми подаємо вам не повний огляд найбільшої країни в світі, СССР. Дін Конгер, фотограф НГС на протязі останніх 16 років зробив 26 поїздок до СССР. В цій праці подано 345 кольорових ілюстрацій, а текст описує про теперішній стан в країні, яку Вінстон Черчил очеркнув ,,як байку, закуту в містичну загадку"."

Для антрополога цікава таблиця національних відмінностей лиць і ноші народів, які входять в склад СССР. За словами авторів, СССР це дім 256-ти мільйонів людей, які репрезентують понад 100 етнично-мовних груп. ,,Великороси тепер нараховують приблизно 53% всего населення".

Про Україну читаємо, що вона є головним зерновим районом СССР.

Автор відвідав Київ, Одесу й колгоспи України. Ряд світлин з поясненням дають короткий огляд України, одної з найбільших, крім РФССР, совєтської республіки.

Там читаємо про прилучення Криму до Української ССР, як ,,дарунок Російської ФССР" з нагоди святкувань в 1954-му році 300-річчя договору — унії Росії і України.

В 1945 р. альянти погодилися на спеціяльну концесію для України й Білорусі: кожна республіка повинна мати повного суверенного представника в Генеральній Асамблеї в короткому часі зорганізованих Об'єднаних Націй, даючи в той спосіб три місця для СССР. Місцем домовлення до тієї альянтської конференції в 1945 р. була мала Ливадія Палата, одна з кількох царських ресортів недалеко Ялти на Криму.

Українки, яких бачив Довел і Конгер — круглолиці, одверті й товариські — як група, ввічливіші від великоросів. Українці виглядають багато менше здержливі. ,,Жінки України знані з того, що б'ють своїх чоловіків — говорив мені російський етнолог в Москві. В Києві видно багато водіїв таксівками — жінок. Вони не п'ють і є кращими водіями за чоловіків. Динамо є тому чемпіоном, бо грачі бояться своїх жінок. Жінки грачів остерігають: виграйте, інакше будем бити вас!" (стор. 166).

Коли в колгоспі ім. Шевченка запитали Конґера чи він знає поезію Шевченка, то його відповідь була, що в Вашінґтоні, менше 12-ти кварталів від його бюра, є також пам'ятник Шевченка, який збудували американці українського походження, які тужать за старою батьківщиною. Автор коротко описує про Шевченка, його творчість, подаючи його погруддя, та яку велику шану віддають тому українському поетові й патріотові 19-го сторіччя. Шевченко похований в Каневі, наверху незахищеного від вітру берега з широким Дніпром внизу, а на горизонті, врожайні українські поля. (стор. 173).

В Одесі автор був на святкуванні 100-річчя баптистської церкви, яку вірні виповнили вщерть. В СССР нараховують 5-мільйонів баптистів.

На деяких світлинах можна прочитати українські написи, як пр. ,,Український Державний Університет", але тих світлин в порівнянні зі світлинами про ,,Росію" — мінімально.

Зі столиці Вірменії, Єревану, постійно можна бачити вершок гори Арарат, який покритий ледом. Арарат лежить на території Туреччини. ,,Турки протестували, коли вірменці розмалювали гору Арарат на печатці Вірменської СССР. Вони їм відповіли, якщо малюнок на печатці прапору видвичає претенсію до території, тоді турецький пів-місяць означає, що турки претендують на місяць." (стор. 228).

Коли б автори в передмові до цієї книжки не застерегли собі, а радше, наперед не згадали про московську ,,цензуру", то можна б багато дечого сказати на тему тієї публікації, яка коштувала багато тисяч днів праці й багато тисяч долярів. Москва апробувала цю працю в жовтні 1976-го року.

РОЗВОДИ В ЯПОНІЇ

(М. Л-ий). — Японська газета ,,Асалі Івнінґ Нюз" подала цікаву статтю про розводи в Японії, які стали модними серед молодих японських жінок. В одному випадку перед неофіціяльним родинним судом висвітлювали хід розправи на телевізійному апараті в присутності обоїх: чоловіка й жінки. Жінка заявила своєму адвокатові, що вона любить інструктора аматорського клюбу. До того клюбу належать домашні господині і вона теж. Призналася, що допустилася порушення подружньої вірности з тим інструктором. ,,Тому хочу розвестися з моїм чоловіком і одружитися з інструктором", — заявила вона. Коли ж чоловіків адвокат став питатися її, вона відповідала, що воліла б вмерти, ніж вернутися до нього. Жінчин адвокат просив чоловіка, щоб згодився на розвід з жінкою, бо якщо вона й вернулася б до нього, то нема способу, щоб він міг перешкодити тому, аби вона не допускалася порушення подружньої вірности з інструктором. Крім того доводив він діти повинні знати правду, а це їм приносило б шкоду. Чоловік сказав на те, що така угода ледве чи могла б бути справедливою для нього. Йому сказали приносити в жертву все,а його жінка, яка допустилася порушення подружньої вірности й повинна бути покарана, нічого не потерпить. Він стане посміховищем. Його адвокат сказав йому, що він може подати до суду любовника своєї жінки за відшкодовання, а потім подати її до суду в справі розводу й домагатися опікунства дітей. Чоловік не рішився на ніщо.

В одному незвичайному випадку третя партія в подружньому трикутнику хотіла повести розводовий процес у користь свого любовника. Її адвокат повідомив її, що тільки покривджена партія може виносити скаргу в справі розводу. На те вона заявила, що власне вона є покривджена. Адвокат мусив пояснити їй, що суд уважає жінку, яка є співучасницею в порушенні подружньої вірности, не гідною співчуття. Адвокат всіх трьох партій випрацював позасудову угоду, яка признала жінці гарне відшкодовання в заміну за її згоду скаржити свого чоловіка в справі розводу.

Ті два випадки це радше вийнятки ніж правило. В більшости розводів становище жінки є жалюгідне. Вона звичайно має двоє-троє дітей і не має досвіду, або не навчилася заробляти на життя; зате її чоловік може знущатися над нею, або він є нікчемний ледар. В кожному разі, число розводів більшає в застрашуючій пропорції. Одною з причин може бути те, що в давніх часах насправді було неможливо для жінки розвестися зі своїм чоловіком. Тепер же статева рівність, яка є загарантована новою конституцією, дає право жінці розвестися зі своїм чоловіком. Жінки запізно стали користуватися своїм новим становищем. Також давнішими часами опікунство над дітьми переходило завсіди до чоловікової родини. Тепер про те рішає суд.

Фільмовий директор Неджіса Ошіма під час дискусії заявив, що ще одною з головних причин для поширення розводів є те, що занадто багато молодих людей залюблюються й одружуються, не роздумавши. Коли їх закоханість охолоне, тоді вже є мало змоги вдержати цю спілку з причини цілковитого розвалу родинної системи. Шіро Ішіяма, який теж брав участь у дискусії, зазначив напівжартом, що розводи це щось такого звичайного серед американців, що це є ніщо незвичайного стрінути наново одружену пару, яка в розмові про своїх дітей каже: ,,Я маю троє, вона має двоє дітей, ми обоє не маємо ні одного''. Такі слова, хоч сказані жартом, заохочують жінок до розводу, бо вони думають, що в цьому треба наслідувати американців.

Японка Обі, авторка книжки ,,Розвід', звертає увагу на те, що сьогоднішні молоді жінки занадто вразливі в справі моди. Коли ,,міні" були в моді, вони всі гнали купувати ,,міні"; коли ,,максі" стали такою ж манією, вони поспішали купувати ,,максі''. Тепер же, коли чують, що в Америці є один розвід щокожних чотири мінути і 14 секунд, воне також бажають узяти участь у розводових перегонах, щоб не залишитися позаду.

Хоч пропорція розводів у порівнянні з подружжями є надто нижча в Японії ніж у ЗСА, все ж таки одне подружжя на сім пропадає. Головна причина — це невірність чоловіків, але невірність серед жінок також зросла.

Майбутнє ні трохи не є багатонадійне для розведених. Хоч чоловікам таких розведених жінок прийдеться тяжко одружитися з дівчатами, які досі ще ніколи не були одружені, неодружені японці рідко коли женяться з розведеною жінкою, яка не вміла жити зі своїм чоловіком.

Японські розведені жінки стоять ще віч-на-віч інших клопотів. Слово ,,аліменти" походить від латинського ,,алімоніяль", що значить: утримання, пожива, засоби існування. Японське слово на те є ,,ішеріо", що значить: заплата за шкоду, відшкодовання. Розведені чоловіки вважають аліменти радше подарунками, ніж зобов'язаннями, тому й не дуже турбуються тим, якщо на час не заплатять.

Один коментатор сказав під час дискусії: ,,Коли йдеться про жінок, ви не можете від щирого серця поґратулювати їм, якщо вони одержать розвід. Коли ж вони самособою рятуються з трясовиння, можуть попасти в щось якраз таке погане, лише в іншому значенні".

Іван Овечко

,,ГРІХИ" УКРАЇНСЬКОГО ЖУРНАЛІСТА

Телефонував оце недавно до мене один наш славний гуморист, оповідаючи про розмову з одним із його читачів. Казав той читач:

- Гай-гай, друже, читав я вашу гумореску — гарна річ. Але де ви її надрукували! Хіба ж ви не знаєте, що та газета вже так порожевіла-почервоніла, що їй би тільки в совєтах виходити?

— А мені — що? Надрукували — й добре...Мене їхня ,,лінія'' не цікавить.

— Ну, то в такому разі ви б і в ,,Правді'' або ,,Ізвєстіях'' не проти друкуватись?

— Го-го-го! — відповів гуморист. — Я б їм ще й заплатив, якби вони мої гуморески друкували..,

— Як то?

— А так: від моїх гуморесок у ,,Правді'' совєтів скоріше б шляк трафив!

Читач - співрозмовник подумав трохи над тією відповіддю гумориста, а тоді простягнув свою руку і міцно потиснув руку гумориста.

Але той наш гуморист мав щастя натрапити на такого читача, що розумів справу краще, ніж звичайно. Звичайно бо прийнято в нас ідентифікувати українського журналіста з пресовим органом, в якому він друкується. А що часто ім'я того самого журналіста появляється на сторінках різних часописів — від соціялістичних до найконсервативніших, то й журналіста того обвинувачують у різнородних ,,гріхах'' співпраці з тими чи іншими політичними середовищами. Часто навіть кажуть, що ,,він друкується там, де більше платять''. А тим часом журналіст у більшості випадків з жадними середовищами не має нічого спільного, має свої погляди на світ і окремі події в них, а щодо ,,більше платять'', то це вже й курям на сміх: якщо й справді якийсь пресовий орган заплатить якомусь авторові-журналістові, то десятка долярів за статтю в нашій українській дійсності вважається вже ,,гонораром''...

І ось при такій ситуації нашої преси український журналіст до своєї смерти набирається більше ,,гріхів'', ніж будь-який інший громадський діяч.

Українська преса не має своїх акредитованих у повному розумінні цього слова журналістів, бо на те вона не має грошей. Тому, пишучи статтю на ту чи іншу тему, український журналіст навіть не знає наперед, де він її надрукує або яка редакція її вмістить. Але він майже завжди знає, яка газета НЕ надрукує, НЕ вмістить, бо — нема де правди діти — майже всі наші газети мають свої певні ,,лінії''. Та це й нормальна річ: без певної ,,лінії'', певної засади і газета не була б газетою з певним обличчям. Біда лише в тому, що журналістові - ,,гріховодникові'' трудно свої погляди у всіх несчисленних проблемах синхронізувати з поглядами такої чи іншої редакції, пристосуватися до них. Трудно, бо він цього-напросто НЕ ХОЧЕ робити, маючи свої власні погляди.

Хтось, може, скаже, що кожна газета мала б, згідно з демократичним принципом, друкувати все, що написано в гідному тоні, цікаво й на часі, не зважаючи на різницю поглядів. Так то воно так, але таких газет нема на всьому білому світі. Є більша або менша доступність у відносному порівнянні, але нема ні українського, ні американського, ні будь-якого іншого пресового органа на світі, в якому б кардинально схрещувалися погляди, ідеології, трактування проблем. Одні називають це цензурою, інші ,,непридатністю до друку'' тих чи інших матеріялів, а всі разом декляруються вільною пресою. Навіть оті американські акредитовані журналісти ,,великої преси'' не такі вільні, як ми собі думаємо — у всякому разі український журналіст чи не найвільніший від усіх їх: він пише, потім часто робить численні копії з даної статті і розсилає мало не до всіх газет з надією, що якась таки вмістить...Мізерією пахне від такої журналістики, але й це іноді помагає — думки журналіста доходять до уваги читача. Звідси й усі ,,гріхи'' журналіста, він же бо й сам наперед іноді не знає, яка газета вмістить його річ. Як ото на початку цієї статті згаданий наш славний гуморист, не сподіваючись навіть і тієї ,,гонорарної'' десятки за свою гумореску.

Досить ,,нагрішив'' у минулому й автор цієї статті, розсилаючи копії до газет, але, щоб вушко голки хоч трохи розсунулося для грішного верблюда після його смерти, більше цього не робить та й іншим не радить. Не стільки заради тієї гонорової, чи пак ,,гонорарної'' десятки (за копії ж не платять!), як заради очищення себе від можливого ,,гріха'' в очах деяких читачів...

Д-р Роман Верес

УКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНА ОПІКА В ЧІКАҐО

I

Відколи українська еміґрація в ЗСА зміцнилась під економічним оглядом, вона почала допомагати економічно рідному краєві, не тільки родинам еміґрантів, але також відгукувалася на всі загально-національні потреби.

Зркрема на західньо-українських Землях, звідки в часі перед Другою світовою війною походила майже вся наша заморська еміґрація, не було, мабуть, ані однієї церкви чи читальні, яка частинно чи в цілості не була б побудована за гроші нашої американської еміґрації. Але крім індивідуальних проєктів наша еміґрація жертвувала щедро на наші загально-національні цілі.

Політичні в'язні, воєнні інваліди, вдови і сироти, Рідна Школа, Академічний Дім та всі інші наші старокраєві установи користали зі щедрої допомоги нашої заморської еміґрації, якій то не приходило так легко.

Ця допомога збільшилася в часі Першої світової війни, яка у великій мірі велася на землях України, згадати б Український День у 1917 році, з якого дохід призначено для знедоленої України, згадати б спонтанну допомогу американської української спільноти під час національного зриву на Карпатській Україні, а врешті часи після Другої світової війни, коли в Західній Німеччині та Австрії появилися сотні тисяч українських втікачів.

Не відставала від загалу української еміґрації в Америці також українська громада в Чікаґо.

Під час збірки Позички Національної Оборони в 1922 р. Чікаґо склало 10.525 долярів.

Лев Ясінчук згадує в своїй книжці ,,Для Рідного Краю'', що збираючи в Америці на ,,Рідну Школу'' зібрав в 1932 році в Чікаґо на спеціяльній імпрезі в церкві св. Миколая 260.90 долярів, в церкві св. Володимира 230.00 долярів, а на Півдні Чікаґо 89 долярів. Це все було в часі депресії.

Не відстає українська громада в Чікаґо й тепер у допомозі потребуючим землякам поза Америкою.

Коли в 1948 і 1949 роках до Чікаґо приїхали тисячі наших утікачів з Німеччини та Австрії, Управа Домів УНСоюзу при Вестерн вулиці відступила на довгі тижні свою залю і тут улаштовано перехідний табір для новоприбулих до часу поки можна було примістити їх на мешкання і на працю.

Поминаючи тисячі посилок як наші поодинокі громадяни посилають своїм рідним, також українські організації беруть активну участь у допомозі потребуючим землякам.

Жіночі організації як Союз Українок Америки та Український Золотий Хрест дають стипендії потребуючій середньошкільній і академічній молоді в Польщі, Юґославії та Південній Америці, висилають допомоги поодиноким особам та організаціям у тих же країнах, посилають допомоги політичним в'язням та їхнім родинам, приcерковні організації (братства, сестрицтва тощо) допомагають богословам та різним релігійним установам. Ті всі організації як рівнож Т-во українців у Америці ,,Самопоміч'' висилають посилки уживаної одежі потребуючим в Польщі, Юґославії та Південній Америці.

Це все перераховано лише прикладово.

А все ж поза Америкою є чимраз більше українців у Чікаґо, які потребують допомоги та поради. Сюди належать старші громадяни, хворі, інваліди, вдовиці з малими дітьми, сироти, хронічно хворі тощо.

Вже більше як десять років тому створили три організації: Окружна Рада Відділів Союзу Українок, 12-ий Відділ Українського Золотого Хреста та Чікаґський Відділ Товариства ,,Самопоміч'' — Бюро Суспільної Опіки, яке займалося допомогою та порадами потребуючим українцям-мешканцям Чікаґо.

В тому Бюрі, адміністраційні видатки якого (приміщення, телефони, канцелярійне приладдя тощо) покривали складові організації, працювала добавочно одна особа. В міру того як кількість потребуючих українців зростала і праця Бюра Суспільної Опіки включно з допомогою, яку давали своїм потребуючим членам поодинокі організації (відвідування хворих в шпиталі чи вдома) не вистачала, виринула думка про поширення праці Суспільної Опіки.

Після численних нарад представників громадянства (деяких з них скликано за ініціятивою та в приміщенні Филії УККА) намічено пляни праці, опрацьовано статут та зачартеровано Бюро під доповненою назвою — Українське Бюро Суспільної Опіки Метрополітального Чікаґо по англійськи Social Service Bureau of Metropolitan Chicago.

Притягнено до співпраці більше осіб та організацій. Зокрема нав'язано контакти і притягнено до співпраці прихильних нам українців, які працюють по міських стейтових та федеральних установах, що мають до діла зі суспільною опікою. В першу чергу треба тут згадати тих українців, що працюють з рамени федеральної аґанції ,,Action" (,,Vista Volunteers") у Відділі для старших громадян етнічних груп і тих українців, які працюють в уряді посадника міста для Старших Громадян, як рівнож тих, які працюють у міській клініці й Уряді Людських Ресурсів в українській дільниці міста.

Українське Бюро Суспільної Опіки постановило що тому що допомога, яка йде потребуючим українцям за кордоном мусить походити з українських пожертв, то допомога потребуючим місцевим українцям повинна полягати радше на використанні публічних фондів, з яких мають право користати всі потребуючі мешканці ЗСА.

По тій лінії іде праця суспільної опіки. Лише у виїмкових випадках Українське Бюро Суспільної Опіки дає індивідуальні фінансові допомоги зі своїх скромних фондів.

(Продовження буде)

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ТА ЙОГО ПОСТІЙНИЙ РІСТ І РОЗВИТОК Є НАЙБІЛЬШОЮ ҐАРАНТІЄЮ СВІТЛОГО МАЙБУТНЬОГО УКРАЇНЦІВ В НОВОМУ СВІТІ ТА ЇХНЬОЇ ДОПОМОГИ РІДНОМУ НАРОДОВІ В ЙОГО ЗМАГАННЯХ ДО ВОЛІ І НЕЗАЛЕЖНОСТИ. ТЕПЕРІШНЯ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ, ЯКУ ВЕДЕ СОЮЗ, МАЄ НА МЕТІ ЗБІЛЬШИТИ ЦЮ ҐАРАНТІЮ. КЛИЧЕМО ВАС, ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ, СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ!

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1977 Р.

Звітуючи з організаційної праці за липень, ми писали, що він був одним із найкращих місяців у передконвенційному році, а це тому, що в тому місяці придбано не лише найбільше число членів, але також, після покриття всіх витрат, одержано поважну надвишку в членстві.

Тим разом, звітуючи за серпень, з приємністю називаємо його місяцем розбудови Українського Народного Союзу. В серпні УНСоюз збагатився на три нові Відділи. В загальному в серпні придбано 279 нових членів, забезпечених на загальну суму 766,000 дол.

Згадаючи про збагачення Батька Союзу трьома новими Відділами в серпні ц. р., то на окреме відмічення заслуговує пані Текля Мороз, головна радна з Монтреалю, яка відвідала далекий Едмонтон і там заснувала Відділ ім. ген. Тараса Чупринки, секретаркою якого стала молода студентка панна Даня Міхалек. В Америці засновано в тому часі два Відділи — у Флашінгу, Н. Й., ім. Лесі Українки, секретарка пані Анна Баранкевич і в Сінісінаті, Огайо; Відділ цей допоміг зорганізувати обласний організатор Богдан Дейчаківський, а секретарем обрано там молодого студента Ореста Мельника.

Аналізуючи організаційні здобутки союзових Округ за серпень, треба ствердити, що найкращий успіх у числі нових членів мала Округа Ню Йорк. Її Відділи придбали аж 45 членів. Друге місце зайняла Округа Західньої Канади, придбавши 39 членів, а третє місце припало для Округи Огайо, яка приєднала 33 нові члени. Говорячи про організаційні здобутки Округ за 8 місяців цього року, то перед дальше веде Філядельфійська Округа, головою якої є Петро Тарнавський. Округа приєднала вже 241 нових членів. На другому місці є Округа Чікаґо з 222 членами — її очолює пані Олена Олек, а третє місце зайняла цим разом Округа Ню Йорк, головою якої є п. Микола Хоманчук. Округа приєднала 189 нових членів. Округа Клівленд під головуванням інж. Івана Фура зайняла четверте місце з 188 членами — на одного члена менше, як Ню Йорк. Є всі сподівання, що поверне знову на своє третє місце, яке займала у липні.

Коли говорити про організаційні здобутки поодиноких секретарів, то перше місце зайняла секретарка 465-го Відділу в Ляшині, Квібек, пані Текля Мороз, яка приєднала в серпні 21 нових членів, а друге місце зайняв секретар 445-го Відділу у Вінніпегу, голова Контрольної Комісії мгр Іван Геврик, придбавши 17 членів.

На ті успіхи канадців прийшлось довго чекати і дай Боже, щоби й інші секретарі понад 60-ти Відділів у Канаді пішли слідами своїх головних урядовців і в наступних передконвенційних місяцях ділом доказали, що є тільки один Український Народний Союз як для українців Канади, так і Америки, а тим більше тепер, коли відновлено Канадську Канцелярію із осідком в Торонті.

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ СЕРПНЯ 1977 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Ч. Відділу	Здобув членів
1	І. Одежинський	153	43
2	М. Ольшанський	51	40
3	Текля Мороз	465	38
4	І. Петрунцьо	78	36
5	Т. Дуда	163	32
6	В. Кобіто	121	26
7	Т. Бутрей	164	24
8	Р. Татарський	94	23
9	В. Рефт	120	23
10	Т. Сливінський	59	22
11	В. Палідвор	204	22
12	Квітка Стецюк	25	21
13	Анна Гарас	47	21
14	Марія Дейчаківська	233	21
15	П. Федик	292	21
16	І. Геврик	445	21
17	М. Сорока	136	20
18	Св. п. С. Глоговський	346	20
19	М. Семків	379	20
20	А. Дорошенко	114	19
21	М. Кігічак	240	18
22	І. Чопко	271	18
23	Й. Ярема	372	18
24	Марія Кульчицька	8	17
25	Віра Баніт	473	17
26	С. Горалевський	106	16
27	А. Іванюк	106	16
28	А. Джула	161	16
29	Анна Баранкевич	212	16
30	Віра Напора	291	16
31	В. Шмагло	336	16
32	Б. Зорич	432	16
33	П. Щерба	173	15
34	М. Шпитко	489	15
35	А. Кушнір	83	14
36	І. Пригода	200	14
37	В. Гавриляк	316	14
38	Олександра Дольницька	434	14
39	Олена Олек	22	13
40	Стела Раєн	171	13
41	Ю. Гавришків	283	13
42	С. Мотрович	295	13
43	О. Продивус	356	13
44	П. Шевчук	13	12
45	М. Шеремета	70	12
46	П. Прокопенко	89	12
47	Я. Леськів	133	12
48	Анна Ремік	238	12
49	Д. Ґалонжка	307	12
50	Р. Припхан	399	12
51	П. Головачук	42	11
52	М. Турко	63	11
53	Г. Корб'як	146	11
54	О. Чабан	242	11
55	П. Аркотин	261	11
56	С. Іваницький	276	11
57	В. Гетманський	374	11
58	Б. Корчинський	421	11
59	С. Левицький	442	11
60	Людмила Кичун	50	10
61	Юлія Демчук	70	10
62	В. Квас	88	10
63	Я. Базюк	175	10
64	С. Кравець	277	10
65	І. Данківський	375	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ СЕРПНЯ 1977 РОКУ ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Число Відділу		Приєднав членів
1	51	Чікаго, Ілл.	44
2	153	Філядельфія, Па.	41
3	78	Майнерсвілл, Па.	36
4	106	Чікаго, Ілл.	33
5	163	Філядельфія, Па.	32
6	346	Клівленд, Огайо	29
7	233	Лорейн, Огайо	27
8	121	Ром, Н.Й.	26
9	59	Бріджпорт, Конн.	25
10	88	Кергонксон, Н. Й.	25
11	164	Бервик, Па.	24
12	94	Гамтрамк, Міч.	23
13	120	Аліквіппа, Па.	23
14	379	Чікаго, Ілл.	23
15	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	22
16	204	Ню Йорк, Н. Й.	22
17	292	Детройт, Міч.	22
18	47	Бетлегем, Па.	21
19	336	Клівленд, Огайо	21
20	83	Філядельфія, Па.	20
21	136	Палатайн, Ілл.	20
22	482	Едмонтон, Алб. (Н. В.)	20
23	240	Клівленд, Огайо	18
24	372	Плейнфілд, Н. Дж.	18
25	8	Йонкерс, Н. Й.	17
26	271	Елмайра, Н. Й.	17
27	277	Гартфорд, Конн.	17
28	291	Клівленд, Огайо	17
29	465	Ляшин, Квібек	17
30	473	Монтреаль, Квібек	17
31	161	Ембридж, Па.	16
32	212	Флашінг, Н. Й. (Н. В.)	16
33	375	Філядельфія, Па.	16
34	432	Торонто, Онт.	16
35	42	Пассейк, Н. Дж.	15
36	70	Джерзі Ситі, Н. Дж.	15
37	89	Рочестер, Н. Й.	15
38	173	Вілмінгтон, Дел.	15
39	175	Детройт, Міч.	15
41	445	Вінніпеґ, Манітоба	15
42	489	Ню Йорк, Н. Й.	15
43	295	Акрон, Огайо	14
44	316	Рочестер, Н. Й.	14
45	22	Чікаго, Ілл.	13
46	32	Філядельфія, Па.	13
47	103	Мілвокі, Висконсин	13
48	133	Нюарк, Н. Дж.	13
49	171	Джерзі Ситі, Н. Дж.	13
50	238	Бостон, Масс.	13
51	283	Обирн, Н. Й.	13
52	287	Джерзі Ситі, Н. Дж.	13
53	307	Бостон, Масс.	13
54	356	Омага, Небраска	13
55	364	Клівленд, Огайо	13
56	13	Вотервліт, Н. Й.	12
57	146	Детройт, Міч.	12
58	399	Чікаго, Ілл.	12
59	63	Форд Ситі, Па.	11
60	76	Нюарк, Н. Дж.	11
61	242	Фраквілл, Па.	11
62	261	Вільямставн, Н. Дж.	11
63	276	Ембридж, Па.	11
64	374	Бостон, Масс.	11
65	421	Ріджайна, Саск.	11
66	442	Торонто, Онт.	11
67	50	Лорейн, Огайо	10
68	113	Дерри, Па.	10
69	114	Чікаго, Ілл.	10
70	221	Чікаго, Ілл.	10
71	325	Бруклин, Н. Й.	10
72	340	Нюарк, Н. Дж.	10

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У СЕРПНІ 1977 РОКУ

ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ

Філядельфія	39	26	241	$ 515,500	36
Піттсбурґ	18	14	108	170,500	6
Шамокин	20	24	91	194,500	
Аллентавн	11	5	48	136,000	11
Скрентон	9	4	15	18,500	—
Вілкс Бери	9	1	16	50,500	5
Разом:	106	74	519	$ 1,085,500	69

ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ

Балтімор	9	4	20	$ 51,500	2

ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк	34	45	189	$ 452,000	22
Сиракюзи-Ютика	13	4	76	142,000	9
Рочестер	10	2	48	76,000	4
Трой	7	1	37	63,000	2
Боффало	9	1	19	57,500	5
Разом:	73	53	369	$ 790,500	42

ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ

Нюарк	22	5	88	$ 199,500	19
Джерзі Ситі	11	6	86	185,000	12
Перт Амбой	12	7	50	131,500	10
Пассейк	7	7	33	79,000	5
Разом:	52	25	257	$ 595,000	46

ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МІЧІҐЕН І ОГАЙО

Чікаго, Ілл.	34	15	222	$ 628,500	46
Детройт, Міч.	20	12	103	342,000	18
Клівленд, Огайо	20	33	188	682,500	65
Янгставн, Огайо	9	1	15	42,000	2
Разом:	83	61	528	$ 1,695,000	131

ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ

Ню Гейвен, Конн.	19	5	66	$ 140,500	11
Бостон, Масс.	6	1	40	71,500	4
Вунсакет, Р. Ай.	6	—	16	41,000	3
Разом:	31	6	122	$ 253,000	18

ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ

Центральна	6	—	25	$ 40,000	—
Міннеаполіс, Мінн.	7	—	6	22,000	2
Ст. Луїз, Мо.	6	—	4	3,500	—
Разом:	19	—	35	$ 65,500	2
Необ'єднані Відділи в Америці	20	3	18	$ 25,500	1

ОКРУГИ КАНАДИ

Торонто, Онт.	25	12	63	$ 252,500	11
Монтреаль, Квеб.	10	2	65	212,000	24
Ніягара, Онт.	9	—	22	86,000	3
Захід Канади	18	39	59	131,000	15
Разом:	62	53	209	$ 681,500	53
Загальна сума:		279	2,077	$ 5,243,000	

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У СЕРПНІ 1977 Р.

Ч. В.	Організатор	Придбав у серпні	Сума забез. печення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
	ОКРУГА АЛЛЕНТАВН				
47	Анна Гарас	3	$ 11,000	2 АДД	21
137	М. Колодруб	1	1,000		
151	Анна Пипюк	1	3,000		2
	Разом:	5	$ 15,000	2 АДД	
	ОКРУГА БАЛТИМОР				
15	О. Зинюк	1	$ 1,000		1
55	А. Ціздин	3	10,000	1 АДД	3
	Разом:	4	$ 11,000	1 АДД	
	ОКРУГА БОСТОН				
307	Д. Ґалонжка	1	$ 1,000		13
	ОКРУГА БОФФАЛО				
127	Марія Гаравус	1	$ 5,000		5
	ОКРУГА ЧІКАҐО				
22	Олена Олек	1	$ 3,000		13
106	А. Іванюк	3	7,000	1 АДД	
	М. Марчук	1	5,000	1 АДД	33
131	Л. Боднар	2	2,000		8
136	М. Сорока	1	5,000		2
301	П. Врублівський	2	7,000	1 АДД	3
379	М. Семків	1	2,000		
	І. Іванчук	3	21,000	1 АДД	23
399	Р. Припхан	1	1,000		12
	Разом:	15	$ 53,000	4 АДД	
	ОКРУГА КЛІВЛЕНД				
50	Людмила Кичун	1	$ 5,000	1 АДД	10
112	Марія Капраль	4	4,000		4
166	О. Мельник (Н. Від.)	9	$ 50,000	6 АДД	9
233	Марія Дейчаківська	2	2,000		
	Б. Дейчаківський	1	5,000		27
240	М. Кігічак	1	1,000		18
291	Віра Напора	2	6,000	1 АДД	
336	В. Шмагло	2	4,000		
	М. Шмагло	1	3,000		21
346	Я. Фішер	6	21,000	2 АДД	
	Б. Дейчаківський	2	10,000	2 АДД	29
358	Б. Футей	1	5,000		8
	Разом:	33	$ 112,000	13 АДД	
	ОКРУГА ДЕТРОЙТ				
94	Р. Татарський	6	$ 25,500	1 АДД	4
174	А. Слюсарчук	3	11,500	1 АДД	4
183	П. Залуга	1	5,000	1 АДД	6
292	П. Федик	1	1,000		22
303	В. Лещук	1	3,000		4
	Разом:	12	$ 45,500	3 АДД	
	ОКРУГА ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	2	$ 2,000		22
170	Галина Білик	1	1,000		7
275	П. Палка	3	3,000		3
	Разом:	6	$ 6,000		
	ОКРУГА МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Б. Тимець	1	$ 4,000		15
465	Текля Мороз	1	2,000		17
	Разом:	2	$ 6,000		
	ОКРУГА НЮАРК				
133	Я. Леськів	1	$ 5,000		13
219	Марія Юров	1	1,000		4
234	І. Іваник	1	2,000		4
459	Ольга Калинович	2	3,500		7
	Разом:	5	$ 11,500		
	ОКРУГА НЮ ГЕЙВЕН				
54	В. Добчанський	1	$ 1,000		2
59	Д. Стець	2	10,000	2 АДД	25
350	Т. Фінів	1	1,000		5
414	І. Телюк	1	1,000		9
	Разом:	5	$ 13,000	2 АДД	
	ОКРУГА НЮ ЙОРК				
5	В. Левенець	2	$ 2,000		7
8	Марія Кульчицька	7	30,000	3 АДД	17
88	В. Квас	3	9,000	1 АДД	
	Марія Ганкевич	1	2,000		
	С. Гавриш	1	1,000		15
184	Б. Ластовецький	1	1,000		5
194	М. Юзенів	2	20,000		9
200	Іван Пригода	2	2,000		9
204	В. Палідвор	2	2,000		2
212	Анна Баранкевич (Новий Відділ)	16	52,000	5 АДД	16
256	К. Безкоровайний	1	4,000		7
293	Марія Душник	1	1,000		2
327	А. Копистянський	1	2,000		
	В. Шпачинський	1	1,000		4
361	І. Галичин	1	4,000		7
455	О. Соколишин	1	5,000		4
457	І. Керницький	1	1,000		
	Надія Литвиненко	1	1,000		2
	Разом:	45	$ 140,000	9 АДД	
	ОКРУГА ПАССЕЙК				
42	П. Головачук	1	$ 5,000	1 АДД	15
64	І. Бурній	4	4,000		6
182	Г. Клименко	2	6,000		7
	Разом:	7	$ 15,000	1 АДД	
	ОКРУГА ПЕРТ АМБОЙ				
332	К. Мазепа	4	$ 5,000		5
372	О. Ярема	3	10,000		18
	Разом:	7	$ 15,000		
	ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
83	А. Кушнір	1	$ 1,000		20
116	С. Шилькевич	1	1,000		3
153	І. Одежинський	3	7,000		41
154	І. Принида	2	2,000		4
156	М. Новак	1	1,000		4
163	Т. Дуда	4	4,000		32
173	П. Щерба	1	1,000		15
237	М. Крика	5	25,000	3 АДД	7
248	Ірена Пашесник	1	1,000		1
321	Ірена Фуга	1	5,000	1 АДД	4
324	І. Бабяк	1	5,000		2
339	М. Луців	1	1,000		2
375	П. Тарнавський	3	1,000		
	І. Данківський	3	3,000		16
	Разом:	26	$ 58,000	4 АДД	
	ОКРУГА ПІТТСБУРҐ				
53	В. Сачко	1	$ 2,000		9
63	М. Турко	2	2,000		11
109	В. Звірек	3	6,000		3
120	В. Рефт	2	2,000		23
161	А. Джула	1	500		16
264	Б. Грищишин	3	15,000		5
276	С. Іваницький	2	4,000		11
	Разом:	14	$ 31,500		
	ОКРУГА РОЧЕСТЕР				
316	В. Гавриляк	2	$ 4,000		14
	ОКРУГА СКРЕНТОН				
21	В. Галич	2	$ 6,000		6
144	Маргарета Хомко	1	1,000		3
406	М. Мартинюк	1	1,000		3
	Разом:	4	$ 8,000		
	ОКРУГА ШАМОКИН				
7	Олена Словік	4	$ 13,000		5
78	І. Петрунцьо	9	11,000		36
164	Т. Бутрей	10	28,000	3 АДД	2
242	О. Чабан	1	1,000		11
	Разом:	24	$ 53,000	3 АДД	
	ОКРУГА СИРАКЮЗИ-ЮТИКА				
121	В. Кобіто	4	$ 9,000	1 АДД	26
	ОКРУГА ТОРОНТО (Канада)				
407	В. Шаран	2	$ 25,000		4
418	В. Дідюк	1	5,000	1 АДД	2
432	Б. Зорич	1	1,500		16
440	Софія Куца	2	10,000		3
441	М. Лисий	2	4,000		4
442	С. Левицький	1	5,000	1 АДД	11
460	Р. Горнич	1	5,000	1 АДД	4
464	М. Хомин	1	2,000		2
466	А. Крутиголова	1	2,000		4
	Разом:	12	$ 59,500	3 АДД	
	ОКРУГА ТРОЙ				
13	П. Шевчук	1	$ 1,000		12
	ОКРУГА ВІЛКС БЕРИ				
236	М. Скерпон	1	$ 1,000		3
	ОКРУГА ВІННІПЕҐ (Канада)				
421	Б. Корчинський	2	$ 2,000		11
445	І. Геврик	11	11,000		15
482	Текля Мороз (Н. В.)	20	60,000	10 АДД	20
494	І. Геврик	6	6,000		6
	Разом:	39	$ 79,000	10 АДД	
	ОКРУГА ЯНҐСТАВН				
274	Олена Сенедяк	1	$ 5,000		2
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
257	П. Сильчак	2	$ 6,000	1 АДД	5
368	Ю. Цегельський	1	2,000		3
	Разом:	3	$ 8,000	1 АДД	

СТЕПАН ГАВРИШ,
головний організатор

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ЧЕРГОВІ „ДЕСЯТНИКИ" ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ

(УНС). — З приємністю подаємо в сьомому з ряду списку вісім прізвищ нових „Десятників" які стали ними в серпні ц.р. а саме: голова Контрольної Комісії мгр Іван Геврик — секретар 445 Відділу в Вінніпеґу, Канада — придбав 21 членів, пані Анна Баранкевич — секретарка 212 Відділу в Флашінґ, Н.Й. — придбала 16 членів, Михайло Турко — секретар 63 Відділу в Форт Сиṭі, Па. — придбав 11 членів, Стефан Іваницький — секретар 276 Відділу в Ембрідж, Па. — придбав 11 членів, Бернар Корчинський — секретар 421 Відділу в Реґіна, Канада — придбав 11 членів, пані Людмила Кичун — секретарка 50 Відділу в Льорейн, Огайо — придбала 10 членів, Володимир Квас — голова 88 Відділу в Керґонксон, Н.Й. — придбав 10 членів і Іван Данківський — касир 375 Відділу в Філядельфії — придбав 10 членів.

Проголошуючи передконвенційну кампанію на 1977 рік, метою якої є придбати 5,000 нових членів, Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу схвалив, крім звичайних нагород і бонусів, також ряд інших відзначень для всіх союзовців, які придбають в передконвенційному році перших десять нових членів. Всі нові „Десятники" автоматично стають членами „Клюбу Будівничих УНСоюзу".

„ДЕСЯТНИКИ" СЕРПНЯ 1977 РОКУ

П. Ч.	Ім'я і прізвище	Ч. Відд.	Здобув членів
1	І. Геврик	445	21
2	Анна Баранкевич	212	16
3	М. Турко	63	11
4	С. Іваницький	276	11
5	Б. Корчинський	421	11
6	Людмила Кичун	50	10
7	В. Квас	88	10
8	І. Данківський	375	10

Іван Геврик, 445 — 21

Б. Корчинський, 421 — 11

Анна Баранкевич, 212 —16

Людмила Кичун, 50 — 10

М. Турко, 63 —11

В. Квас, — 88 — 10

С. Іваницький, 276 - 11

І. Данківський, 375 — 10

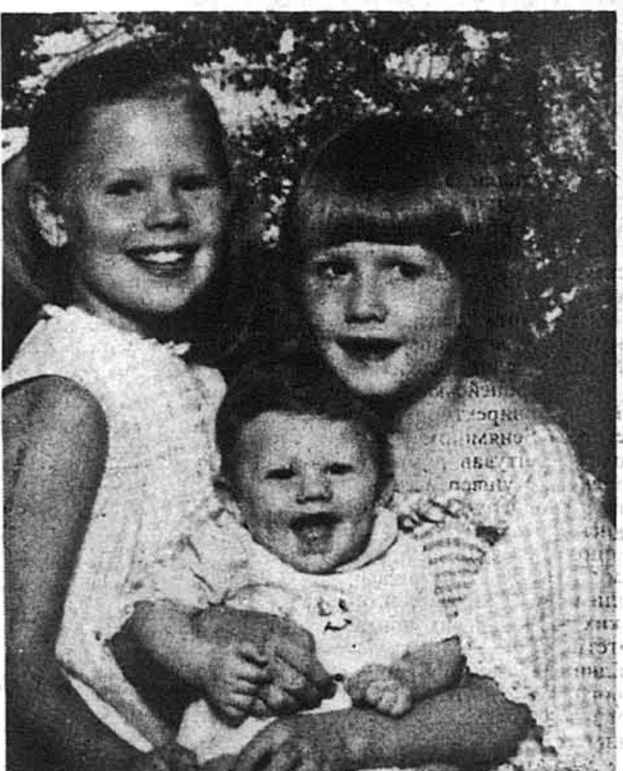
Кандидати на делеґатів 29-ої Конвенції УНСоюзу!

Пам'ятайте, що кількість вибору делеґатів залежить від числа управнених до голосовання членів вашого Відділу.

Закликаємо вас, ще сьогодні ставати в ряди союзових організаторів, щоб здобути право вибору на делеґата!

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано

Дженіфер, Keppi та Марта Болл, діти Мартина та Сузанни Болл (з дому Оліяр). Маленький Мартин — це наймолодший член 8-го Відділу УНСоюзу, в Йонкерс, Н. Й. Сестрички були вписані до 8-го Відділу в 1975 р.

Каролина Ганич, наймолодша членка 47-го Відділу УНСоюзу в Бетлегем, Па., сидить на колінах у своєї сестрички, а біля них середуща сестричка і братчик. Всі вони члени УНСоюзу з батьками Миколою і Керол Ганич.

Анна та Олекса Галущак, діти Марії та Олександра Галущаків, нові члени 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сиṭі.

Андріяна Марія Ґрамяк, наймолодша членка 163-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, зі своїм братом Павлом Грамяком, членом того ж Відділу. Обдарували їх обох грамотами УНСоюзу бабуня Стефанія та дідуньо Лев Грамяк.

Заповідають Святопокровські святкування в Чікаґо

Чікаґо (Н.Н.). — В днях 14-16 жовтня відбудуться тут в українській католицькій парафії св. Володимира й Ольги традиційні Святопокровські святкування з різноманітною релігійною і культурною програмою. Цей празник є роковим святом чисельного і діяльного тут Сестрицтва Покрова Пресвятої Богородиці, а також цього року святкування будуть присвячені ювілейним датам у житті Патріярха Йосифа.

14 жовтня, після вечірньої відправи, відбудеться відкриття нового підприємства „Ставропігія" — видавництва, книгарні і друкарні на місці колишнього видавництва пок. ред. М. Денисюка. В суботу Союз церковних братств і сестрицтв в Америці проведе свою річну нараду представників братських організацій в Америці. Того ж дня вечером відбудеться святочний бенкет парафії св. Володимира й Ольги в парафіяльній авдиторії.

В неділю, 16 жовтня, буде відслужена соборна Божественна Літургія в соборі св. Володимира й Ольги о год. 10:30 з участю місцевих і приїжджих отців. По обіді о год. 4-ій у школі Роберта Клемента відбудеться великий концерт, на якому виступлять парафіяльні ансамблі та запрошені солісти.

ЗБОРИ ТОВАРИСТВА ЗА ПАТРІЯРХАТ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія, Па. — В неділю, 23-го жовтня ц. р., о год. 3-ій по полудні тут в залі УСО „Тризуб" (4932 Н. Брод вулиця) відбудуться Загальні Збори Відділу Товариства за Патріярхальний Устрій Української Помісної Католицької Церкви зі звичайним порядком нарад. Теперішню Управу Товариства очолюють: д-р Юліян Колтун — голова і інж. Степан Голуб — секретар.

Михась Павло Ядліцький, наймолодший член щойно заложеного нового Відділу УНСоюзу ч. 212 ім. Лесі Українки у Флашінґ, Н. Й. Вписав Михася в члени УНСоюзу його дідуньо Михайло Новосад, який є довголітнім членом УНСоюзу

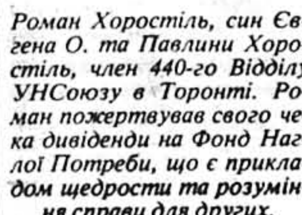

Ніна Барна, шостирічна доня Михайла та Анни Барна, нова членка 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкерсі, Н. Й. Мала Ніна дуже любить танцювати. Вона належить до гуртка наймолодших танцюристів при Осередку СУМА в Йонкерсі

Роман Хоростіль, син Євгена О. та Павлини Хоростіль, член 440-го Відділу УНСоюзу в Торонті. Роман пожертвував свого чека дивіденди на Фонд Наглої Потреби, що є прикладом щедрости та розуміння справи для других.

Маркіян Хоростіль, син Євгена О. та Павлини Хоростіль, член 440-го Відділу УНСоюзу в Торонті. Маркіян пожертвував свого чека дивіденди на Фонд Наглої Потреби

Леся М. Філь, доня Марії і Миколи Філь, нова членка 13-го Відділу УНСоюзу у Вотервліт, Н. Й.

Михайло С. Бережанський, син Стефана і Тереси Бережанських, новий член 13-го відділу УНСоюзу у Вотервліт, Н. Й. Вписали в члени УНСоюзу свого внука Михайла бабуня та дідусь Михайло і Богданна Бережанські

Надія Хоростіль, доня Євгена О. та Павлини Хоростіль, членка 440-го Відділу УНСоюзу в Торонті. Надія пожертвувала свого чека дивіденди на Фонд Наглої Потреби

ЗВЕРНЕННЯ ФУНДАЦІЇ ДОСЛІДЖЕНЬ ЛЕМКІВЩИНИ

Дорогі земляки!

Цього року відзначуємо сумну річницю в історії нашої найдальше на захід висуненої частини України — Лемківщини.

Тридцять років минає від часу, коли польські комуно-шовіністи насильно виселювали наше населення і тим самим, виривали з корінням українство з нашої прадідівської землі, при тому, застосовуючи тактику сваволі і вбивства, нищили в пожарах села і містечка, перетворили цю частину України у безлюдні пустелі.

Прикро приходиться ствердити, що ми дотепер не знаємо скільки невинних матерів і дітей впало жертвою польсько-большевицької сваволі. Не знаємо, скільки наших людей згинуло в польських і московських катівнях смерти. Не знаємо також, котрі і коли були знищені в пожарах наші села і містечка. Не маємо рівнож ширшої документації про організацію і дії наших загонів ОУН—УПА. Ми також не знаємо, скільки наших синів і дочок віддало життя своє, стаючи до нерівної боротьби за волю України, захищаючи від ворожого терору своїх батьків, дітей і рідні хати.

Польська режимна пропаґандивна машина у Варшаві видала і видає масу літератури, яка насвітлює згадані події у фальшивому світлі, щоб тим самим прикрити перед світом злочин.

До цього часу, ми на еміґрації не спромоглись на видання, які б у противагу Варшавській пропаґанді насвітлювали факти в історичній правді. Єдиним виданням, яке хоча в деякій мірі почало розкривати фальшивість писань польських режимників є Анали СФЛ. Але, це є лишень краплиною того, чого вимагає від нас час, обов'язок і дійсність.

Постає питання чому? — Чи ми не жертвенні? — Чи ми збайдужілі? — Чи ми, не болїємо над тою великою жертвою, яку ми заплатили 30 років тому? — Ні! Ані одного з поставлених питань не можна нам приписати. — Ми мусимо визнати одне, що до порушених проблем потрібно наукових сил, потрібно відповідної фінансової бази.

Виходячи із повищої конечности, заходами СФЛ і ООЛ створено „Фундацію Дослідження Лемківщини" —ФДЛ, завданням якої має бути — іти з моральною і фінансовою допомогою науковцям і студентам, які будуть працювати на досі занедбаному нами відтинку.

Під сучасну пору, під фірмою Фундації — ФДЛ запляновано такі видання: 3-тє число Аналів, — „Анали Лемківщини", унікальну працю двома мовами — Дерев'яна архітектура Карпат" і працю колишнього Надр. Пр-ка ОУН—УПА на Лемківщині, С. Голяша — „Мара", під назвою „Трагедія Лемківської Землі". Рішено також створити два фонди: один оборотововидавничий, а другий постійний, сума якого досягнула б 100 тисяч дол., щоб з відсотків можна було оплачувати Лемкознавчий Відділ при котромусь з університетів.

Дорогі Земляки, уродженці зелених Бескидів!

Ми з Вами жертвували великі гроші на різні цілі, жертвували з думкою, що це є наш громадський обов'язок. Тепер ми маємо нагоду складати свої пожертви, хоч і по нитці, але на свою власну українсько-лемківську сорочку. І коли ми з Вами до цієї справи не підійдемо з повною вірою і серйозністю, то це означатиме, що ми не доросли до чогось поважного. Тому то Фундація — ФДЛ закликає Вас до зрозуміння того священного обов'язку, який ми повинні виконати, і, тим самим, гідно задемонструвати свою національну зрілість, щоб ми з Вами могли мати чисте сумління перед поневоленим українським народом, що і ми в деякій мірі сповняємо обов'язок, який на нас поклала Воююча Україна, а в цьому і наша вужча Батьківщина — Лемківщина.

Але справа Лемківщини не може бути справою тільки її уроженців. Вона повинна лежати на сумлінню кожної української людини, тому в 30-ліття Трагедії Лемківської Землі складайте свої пожертви на ФДЛ. Ставайте її членами — основниками, ставайте членами-добродіями, ставайте членами-меценатами; з Вашою пожертвою пришліть свою автобіографію зі знімкою. В „Аналах Лемківщини", в спеціяльній для цього частині, будемо поміщувати дані про тих, які пожертвують 1.000 дол., або більше. Можливо, що у Вас є хтось дорогий в родині, який не живе, а Ви бажали б скласти пожертву в його імені. Вам прислуговує те саме право, що членові-меценатові. Всі менші пожертви будуть опубліковані поіменно.

Слово до безродинних

Дорогі Брати і Сестри!

Сталося так, що Боже Провидіння покерувало Вашою судьбою такими дорогами, що Ви залишились самітні. Ви працювали тяжко, щоби до чогось доробитися. Але приходять старші літа, і, не дай Боже смерти, ніхто навіть не знатиме про Вас. А ваша тяжка праця в ощадностях, в рухомому і нерухомому майні перейде на власність держави. Тепер Ви маєте нагоду ці справи упорядкувати. Щоб не тільки згадка про Вас була в „Аналах Лемківщини", але Ви у великій мірі прислужитесь до того, щоб тяжко Вами запрацьоване майно було зужите на задокументування історії про нашу прадідівську землю-Лемківщину. Зробіть це сьогодні! Не чекайте!

„Фундація Дослідження Лемківщини" має право приймати пожертви, крім готівки, також у виді посілостей, т. зн. хат, поля та іншого майна.

Ще раз звертаємось до Вас, зробіть це сьогодні, як рівнож поінформуйте Вашого знайомого, який з деяких причин не є в контакті з нами. Цією дорогою і Ви причинитесь для нашого загального добра.

За Фундацію Дослідження Лемківщини
Мирон Мицьо [Голова]

Петро Гарайда [Секретар]

Ню Йорк, серпень 1977 р.

Чеки чи грошові перекази пишіть на ім'я: The Lemko Research Foundation, і шліть на адресу: P.O. Box 651 Cooper Station, New York, N.Y. 10003.

ЗВЕРНЕННЯ УККА У 30-ЛІТТЯ НАСИЛЬНОГО ВИСЕЛЕННЯ ЛЕМКІВ

На Ялтинській Конференції, що відбулася в лютому 1945 року президент ЗСА Д. Рузвельт, прем'єр В. Черчіль і Й. Сталін договорилися після закінчення війни провести кордон між Польщею і Совєтським Союзом по лінії Керзона. Згідно з тим договоренням, під Польщею осталася значна смуга української етнографічної території: Лемківщина, Посяння, Холмщина і Підляшша. Ще раніше, 9-го вересня 1944 року, уряди Української й Білоруської СССР підписали з Польським Комітетом Національного Визволення умову, на підставі якої українці й білоруси мали переселитися з Польщі в Совєтський Союз, а поляки звідтам — у Польщу.

Скільки на тій території після війни жило українців — докладно сказати важко, бо різні дослідники подають різні цифри, а різниця в обчисленнях сягає кількасот тисяч. Ось в матеріялах наукової сесії Польської Академії Наук з 1959 року генерал Блюм подавав, що українців жило тоді в Польщі 1,061,920 осіб, натомість Генрик Копєц у Збірнику 2-ої Сесії Наукової Ради для проблем Відзисканих Земель нараховував їх 701,361 осіб на Люблінщині й Ряшівщині, чомусь не згадуючи Краківське Воєвідство.

Більше двох років — з 15 жовтня 1944 до кінця 1946 — виселювано українців до УРСР. Переселювали польські відділи, хоч подекуди допомагали й совєтські. Виселювано етапами. Село на світанку обставляли військом, вантажили на автомашини, звідти — у вагони, і під конвоєм везли до кордону. На вістку, що прийшли вагони, люди крилися в лісах. Пусті і пограбовані села йшли з димом. Тікали люди з вагонів, то знову УПА нападала на транспорти, перебивала конвой та визволяла невольників. Так вивезено в УССР приблизно півмільйона людей. Проте сотні тисяч збереглися в лісах до кінця 1946 року, аж вигасла важність репатріяційної умови.

Цю решту, з невеликим винятком, Польський Державний Репатріяційний Уряд, на спілку із військовою операційною групою „ВІСЛА", протягом весни і літа 1947 року насильно вогнем і мечем виселили майже всіх Лемків з їх прадідівських земель на північні й західні землі нової Польщі, забрані від німців. Зайво малювати процес переселювання, його жахливі умови та важкі початки на новому місці. Лемківщина — прадідівська українська земля — сплила кров'ю.

В часі виселення згинули десятки тисяч українців. Генерал Ігнаци Блюм у своїй розвідці „Участь польського війська в боротьбі за утривалення народної влади" признає велику вину поляків в тій жорстокій акції виселення, стверджуючи: „В історії кожного народу є події, яких не можна в цілому виправдати. До них належить переселення української людности в повоєнних роках". Населення протидіяло тій жорстокій насильній акції і, не зважаючи на неспівмірність сил, кинулося до самооборони, вступаючи в збройні з'єднання Української Повстанської Армії.

Характерною прикметою розселення Лемків було розкинення їх по великій частині Польщі, подібно, як це зроблено із Лемками, яких виекувано до Совєтського Союзу. Така доля чекала і всіх українців. Про це стверджував авторитативно Микита Хрущов, „розвінчуючи" Сталіна на XX-му Конґресі КПСС дослівно в таких словах: „Українці оминули виселення тільки тому, що їх було забагато і не було де їх депортувати".

Минуло 30 літ від насильного переселення Лемків. Їхні Бескиди, їхня дорога Лемківщина здебільшого залишилася пустинею. Над згарищами, полями і полонинами, крізь сотні тисяч гектарів, залишилася в підгір'ю і горах пустка. Офіційна польська статистика нараховує під сьогоднішню пору 180 тисяч українців в Польщі. А де ділася решта з числа 362 тисячі, що про них подавала Польська Академія Наук? А де природний приріст населення? Ці цифри вимовно стверджують, що сьогоднішня Польща змагає до повної асиміляції українців — до культурного національного геноциду.

Нашим завданням є протиставитися. Організація Оборони Лемківщини, що діє на терені Вільної Америки, та її Членство повинні знати, що вони не самі в тих змаганнях. З ними є всі українці, не дивлячись з яких теренів вони приїхали до Америки. З ними є всі українці, що поселилися в вільному світі, насильно викинені зі своєї Батьківщини — України. У спільних зусиллях станьмо в обороні поневоленої Лемківщини й її населення — Лемків.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

Літня Слов'янська Дослідча Лябораторія в Іллінойс

Коли наближаються літні місяці, тоді дорослі та діти мимоволі пливуть думками далеко, мріючи про заслужений ними відпочинок серед природи, далеко від рухливости та шуму міського життя, в якому доводиться перебувати їм майже щоденно. Багато з них, здійснюючи свої мрії, вирушає на вакації, прямуючи в сторону затишних приватних пляж, розташованих при холодноводних озерах, що розкинуті серед пахучих лісів, немов блакитні перли із розірваного намиста. Інші мешканці міста знову прямують в сторону чарівних гір чи запашних піль. Цього літа можна було подибати ще й іншу групу людей, а це поважну кількість професорів та дослідників, які протягом місяців червня та липня ц.р. поспішали в сторону студентського містечка Шампейн-Урбана в нашому стейті Іллінойс, де має свій осідок й стейтовий університет.

Отже варта уваги, що цього року, як й попередніми, відділ слов'янських та східньо-европейських студій із його директором професором Беняміном Урофом, влаштував при Іллінойському університеті цікаву та корисну Літню Слов'янську Дослідчу Лябораторію, яка діяла на протязі 8-ми тижнів. Учасниками були професори американських та канадських університетів, бібліотекарі та дослідники Східньої Европи. Цього року учасників було понад 100. Учасниками згаданої лябораторії був також мґр Микола Домашевський та його дружина.

Коротко після нашого прибуття у гостинні мури університетських будинків, зустріли не меншу гостинність з боку організатора та господаря цьогорічної літньої лябораторії проф. Б. Уроффа, який, запросивши на спільну зустріч усіх учасників, незабаром познайомив нас із знаними професорами американських університетів. З великою радістю зустрінули ми тут також деяких наших добрих приятелів-українців та й мали нагоду познайомитися із деякими професорами чи науковцями, про яких успіхи та працю ми не раз читали на сторінках преси. Учасників-українців на цьогорічній Літній Слов'янській Дослідчій Лябораторії в Шампейн-Урбана було понад 10, а всіх учасників близько 120. З українських професорів та дослідників були: проф. Д. Чопик із міста Слот Лейку, проф. Н. Авсієнко із Еморі університету в Атланті, проф. П. Бабіяк із мальовничого Денверу, п-во М. і Н. Богатюки із Сиракюз, які, подібно як і ми, прибули до Шампейн-Урбана із своїми дітьми. Перебували тут й проф. Є. Лукаш із Пенсильвенії. Були заступлені й українці Канади в особі відомого проф. Р. Сербина з далекого Монтреалю та багато інших.

У праці лябораторії, між іншим, були щоденні семінари, темою яких цього року були справи дисидентів Східньої Европи. Учасники лябораторії могли також самостійно досліджувати бажані дисципліни, як: історію, мову й літературу, політичні науки, економію, педагогіку, соціологію, фолкльор та інше. Тут для їхньої праці є до диспозиції багатогранно випосажена університетська бібліотека, яка має понад 5½ мільйона, дбайливо розкладених книжок за ділянками мови, літератури, історії, географії тощо.

Ця бібліотека займає 10 поверхів на площі майже одного міського кварталу, прикро лишень, що відсутність дуже потрібного охолодження в приміщеннях бібліотеки утруднює працю та напевно така висока вогкість повітря нищить цінні та рідкісні книжки.

При Іллінойському університеті в російському та східньо - европейському Центрі на штаті працює багато професорів, які радо допомагали учасникам-дослідникам під час цьогорічної Літньої Слов'янської Дослідчої Лябораторії. Українцям тут допомогою своєю служив о. П. Колесник, працівник Слов'янської та східньо-европейського відділу.

Для загальної уваги варто подати, що серед нагромаджених книжок в Іллінойській університетській бібліотеці є чи не найбільша колекція Украініки, яка нараховує понад 28,000 томів монографічних праць та періодиків.

Колекція багата матеріялами, що появилися в XIX сторіччі, в періоді поміж двома світовими війнами та виданнями з-підсовєтської України в 1920-их роках. В колекції є добре заступлені серійні та періодичні видання, включно із українською пресою. Всі ці джерельні матеріяли солідно упорядковані. Це, що в Іллінойській університетській бібліотеці є чи не найбільша колекція Украініки, таке приємне та корисне нам, українцям явище треба перш за все завдячувати наполегливості та працьовитості проф. Дмитра М. Штогрина, який, будучи довголітнім працівником Слов'янського та східньо-европейського відділу та викладачем деяких дисциплін на Іллінойському університеті, дбайливо замовляє для бібліотеки майже всі видані на еміґрації українські та інші східньо-европейські праці, за що йому належиться спеціяльне признання та подяка.

Бібліотека має також багато випосажений відділ дитячої літератури, з якого користали наші сини під час нашого двотижневого там перебування. Вони зі захопленням „досліджували" це багатство, перечитуючи понад 250 книжок.

У дослідній праці учасникам також у великій мірі допомагала багата колекція мікрофільмів, на яких зафіксована велика кількість томів східньо-европейських книжок. На мікрофільмі також зафіксовано й понад 60 газет, які виходили в українській, російській та естонській мовах.

До диспозиції є там також бібліографічні покажчики, словники, енциклопедії та періодики, які виходять нині на еміґрації чи в східньо-европейських державах. Ці посібники в більшості є приміщені у Слов'янському та східньо-европейській читальні, де професійні бібліотекарі радо служили дослідникам їхньою допомогою та порадою.

Організатори цьогорічної наукової лябораторії також подбали, щоб учасники побіч довгогодинної праці мали також деяку розривку. З думкою про це, зорганізовано тут російський хор під диріґентурою проф. В. Морозана. На концерті згаданого хору слухач мимоволі із здивуванням спостерігав, що виконавці, не будучи росіянами, досить добре радили собі з цією чужою їм мовою. Виконавцями були студенти Іллінойського університету, які саме вчащали на літній семестр.

Влаштовувано тут й спільні обіди, під час яких учасники лябораторії мали нагоду подискутувати на різні цікаві теми та ближче познайомитися з працею та успіхами своїх співрозмовців-дослідників.

Тож підсумовуючи, треба сказати, що учасники цьогорічної лябораторії багато осягнули у своїй дослідницькій праці.

Катерина Домашевська

Успіх кооперативного свята каси „Самопоміч" п. н. „Кооперативний веселий день"

Працівники каси „Самопоміч"

Не зважаючи на негоду і майже безперервний дощ в Чікаго, члени Кооперативної Каси „Самопоміч" масовою участю засвідчили своє ентузіястичне прив'язання до кооперативної ідеї і до своєї Кооперативної Каси „Самопоміч" зокрема. Здавалось, що сам Бог був із українською кооперацією, бо від обіду роз'яснилось небо і в равндлейку, де відбувалась ця імпреза, завітала прегарна соняшна погода.

Свято розпочалося о год. 10:15 ранку Службою Божою, що її відправив о. прелат П. Леськів.

Головною атракцією програми були діти, найменші члени Каси, які під знаменитою орудою Д. Дикий та при співучасті Г. Грушецької, І. Олексюк, Н. Горб, О. Березецької і С. Дикий, забавляли публику дуже цікавими дитячими грами.

Велика кількість „кібіців" приглядалась дуже оригінальній, вміло зорганізованій мґр Т. Школьником шаховій події, в якій колишній двократний мистець міста Чікаго і стейту Іллінойс — мґр М. Турянський грав одночасно проти 22-ох шахістів на 22-ох шахівницях.

Дуже цікавими були відбиванкові змагання під керівництвом проф. А. Антоновича.

Кульмінаційною, одначе, точкою була виграша авта і двох більших грошових сум, що їх виграли: Ю. Харук — авто; В. Брагар — 500 дол. і Л. Ганкевич — 250 долярів.

До успіху свята причинилась теж образотворча виставка з Детройту під проводом Дирекції Каси „Самопоміч" в Детройті — п. Колодчина.

У ресторанах і на дворі при столиках, з ввічливою усмішкою обслуговували наших членів працівнички і працівники Каси, вбрані в кольорових сорочинках „Кооперативного Веселого Дня". Належить теж відмітити, що кухня під зарядом П. Дудич добре підготовилась, щоб прохарчувати всіх учасників „Веселого Дня".

Веселий був виступ паяців, які відспівали, зокрема на цю імпрезу спреповану веселу пісню про Касу „Самопоміч".

Музично - мистецьке оформлення „Веселого Дня" завдячуємо оркестрі „Трубалур" під мистецьким керівництвом А. Пошиваника, члена Ради Директорів Каси „Самопоміч".

Головний провід і зорганізування цього оригінального і повного несподіванок свята, спочивав в руках референта зовнішніх зв'язків Каси „Самопоміч", члена Дирекції — Павла Олексюка. Програмою в цілості вміло провадив інж. Дмитро Григорчук.

До повного успіху Кооперативного „Веселого Дня" причинились також пані й панове — члени Керівних органів і працівники Каси „Самопоміч" і Кооперативи „Самодопомога", яким належиться повне признання і подяка за їхню безкорисну працю.

Всі учасники були вдоволені і з жалем роз'їжджались до Чікаго в надії на ще краще свято в наступному 1978 році, бо Каса „Самопоміч" росте і працює з українською громадою і для добра української спільноти.

Р. Г.

ВЛАДИКИ, ДУХОВЕНСТВО...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

ліці св. Петра. Головна Рада Українського Світового Патріяршого Об'єднання відбула свої перші річні наради. Інші групи прочан мали власні програми та відвідини, а нові ще приїжджали протягом цілого дня.

В год. 5-ій по полудні у великій залі Паляццо Піо відбувся величавий концерт. Ця славна заля конгресів і концертів біля базиліки св. Петра вже була місцем великого українського попису тут в 1969 році. І цього року виповнилась ця заля українцями з усіх усюдів і різних прошарків, від ієрархів і головних представників організацій до прочан, між якими багато було в народних одягах. Серед чужих гостей, що їх запрошено на цей фестиваль української культури, були два патріярхи сходу — Максим У Гакім, патріярх мелхітів, і Павло II Хаїк, халдейський патріярх, а далі шість кардиналів, архиєпископи, єпископи, амбасадори та представники закордонних посольств в апостольській столиці. Центральною особою була маєстатична постать Патріярха Йосифа. Саме його звеличав у вийнятково вдалих словах преосвященний Ізидор Борецький з Торонта. З властивою йому красномовністю промовець представив Ювілята як незвичайну людину, що з'являється раз на століття. Він є заразом свідком Церкви в катакомбах і пастирем, який прийшов сюди, щоб скріпити і відновити вірних, щоб зробити народ мужнім, сильним, великим — говорив Владика Ізидор. Цю свою місію здійснював Митрополит-в'язень на Сибірі, бо й там він виконував обов'язки первоієрарха. Дрож проходила серед слухачів, коли промовець читав уривки з послання Ісповідника віри із заслання до своїх вірних. Було одначе приємно нагадати слова, що їх вжили вселенські архиєреї папи Пій XII, Іван XXIII і Павло УІ для окреслення місця, ролі і заслуг цього вийняткового мужа і проповідника як ,,світильника істини'' і ,,свідка християнської правди у століття зрад''. Дякуємо Господеві, заявив Кир Ізидор, що дав нам таку вийняткову людину нашого часу, і ми можемо бути тільки щасливі, що живемо в його добі і з ним співдіємо. Одночасно промовець прочитав привітального листа від Папи Павла УІ, який присутні заслухали стоячи і опісля нагородили оплесками.

Також друге слово, що його виголосив від мирян інж. Теодор Кудлик з Англії, голова Патріяршого товариства в цій країні, було бадьоре, достойне і змістовне. В особі Ювілята, сказав промовець, ми маємо людину, яка може про себе сказати: ,,Моє життя тісно зв'язане з долею і недолею мого народу''. Ювілят Патріярх — це наш князь, говорив промовець, наш Мойсей, який мав відвагу і сьогодні має незаперечне право голосити ,,встань, народе, і будь собою!''.

Мистецька програма була великим святом української культури. Чоловічий хор ,,Гомін'' з Англії під керівництвом Ярослава Бабуняка виконав релігійні пісні, канти українських клясиків (Д. Бортнянського), дальше в'язанку творів новітніх композиторів Колесси і Кошиця, пісню про Олексу Довбуша композиції Богдана Кривжанівського, що її хор виконав в чудових гуцульських строях.

Подібно зарепрезентувався досконалою хореографічною культурою танцювальний ансамбль ,,Орлик'' з Англії, під мистецьким керівництвом Марії Бабич і Дмитра Параднюка. З надзвичайною ніжністю і ґрацією дівчата ансамблю виконали гагілок, а також ,,Віночок'', а хлопці виконали оригінально бравурний ,,Аркан''. Спільно цілий ансамбль виконав ,,Гопака'' в добірному стилі.

Меццо-сопрано Марія Челі з Монтреалю виконала кілька клясичних арій, а також одну власну композицію до слів І. Франка ,,Блажен муж''. Акомпаньював їй піяніст-віртуоз Іриней Жук з Монтреалю, який опісля рівнож виконав ,,Ескіз'' М. Лисенка та ,,Етюд'' Паганіні. Виступив також бас-соліст Володимир Тисовський, який відспівав ,,Під Твою милість'' І. Соневицького. Приємною несподіванкою був виступ дівочого хору ,,Веснівка'' з Торонта, під керівництвом Квітки Зорич-Кондратської. Рівнож добре зарепрезентував себе дівочий ансамбль ,,Діброва'' під мистецьким керівництвом Марії Грабач, особливо в сучасних піснях.

Поетеса Зоя Когут з Австралії продеклямувала власний твір, присвячений Патріярхові Йосифові з нагоди його 85-ліття та дещо сатиричні ,,Рефлексії з Риму''. Студентка Наталка Ковалишин віддеклямувала вірш ,,Патріярхові нескорених'' Р. Завадовича.

Концерт закінчився словом Ювілята, який сказав, що переживаємо історичні хвилини — і саме ці історичні хвилини це щось більше як лиш відданість Церкви одної особи — це свято української культури, вияв української духовости, віри і творчости. Це те, що скріплює український народ, який живе, творить і бореться. А доказом на це є незрівняне і незабутнє торжество, яке нас всіх, присутніх і неприсутніх, єднає в одно.

На закінчення Патріярх Йосиф заінтонував ,,Ще не вмерла Україна'', що підхопили могутнім акордом хори і ціла заля.

ПРЕЗ. КАРТЕР...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

успішною, бо від її рішень може залежати майбутність людства.

Президент Картер формально заявив, що ЗСА ніколи не вживуть атомової зброї, хіба що в самообороні, тобто, якщо б якась держава напала на американську територію або на територію союзників ЗСА. Ця обіцянка Президента викликала бурхливі оплески приявних делегатів з майже всіх країн світу. Аплодисменти викликав теж його заклик до держав Варшавського Пакту піти за прикладом Америки.

У своєму виступі в Генеральній Асамблеї ОН президент Картер заторкнув теж питання обмеження і навіть зменшення кількости конвенційної зброї, як також порушив справу довготривалого конфлікту на Близькому Сході, полагодження напруженої ситуації в південній частині Африки, як рівнож заклик до розв'язування всіляких міжнародних проблем мирним шляхом.

Щодо обмеження і зменшення конвенційної зброї, Президент зазначив, що ЗСА вже зменшили продаж різних родів цієї зброї для інших держав і закликав Совєтський Союз та інші країни зробити те саме. Вказуючи, що Америка самочинно не може запобігти збільшенню кількости конвенційної зброї в світі, він підкреслював, що світовий мир і добробут цілого людства вимагають міжнародної співпраці. Тепер світові потуги видають 60 разів більше на озброєння одного вояка, ніж на науку одної дитини, а країни ,,третього світу'', тобто, економічно недорозвинені держави видають відсотково ще більші суми на військові цілі — сказав Картер.

Відносно конфлікту на Близькому Сході, Президент підкреслив, що ,,підставові права всіх мусять бути запевнені''. Ізраїль мусить мати ,,безпечні кордони'', як теж визнання сусідів на право існувати як самостійна держава, додаючи, що зобов'язання ЗСА відносно безпеки Ізраїля не підпадає сумнівові''. Щодо палестинських арабів, то всі держави Близького Сходу мусять визнати їхні ,,законні права'' — заявив Президент. Згадуючи про останні спільні спроби ЗСА і СССР відносно поновного скликання Женевської мирової конференції Президент підкреслював, що Америка не хоче і не може накидати країнам Близького Сходу своїх розв'язок, бо тільки ворогуючі сторони можуть своїми стараннями і співпрацею довести до тривалого миру, який був би запевнений договорами Ізраїля з окремими арабськими державами. Мир на Близькому Сході конечний не тільки народам того обширу, але цілому світові, бо той місцевий конфлікт може поширитися на міжнародну конфронтацію — сказав президент Картер.

Обговорюючи запальну ситуацію у південній частині Африки, Президент заявив, що ЗСА підтримують старання Британії довести до перебрання влади чорними більшостями у Зімбабве (Родезія) та в Намібії (Південно-Західній Африці), як теж закликав Південно-Африканську Республіку допомогти в тих стараннях. Коментатори відмічують факт, що президент Картер вживав африканських, а не Европейських назв на ці згадані країни.

Згадуючи теж нові домовлення між Панамою і ЗСА щодо Панамського каналу та переговори між Вашінгтоном і Москвою відносно ,,демілітаризації'' Індійського океану, Президент вказував, що міжнародні непорозуміння повинні бути полагоджені власне в такий спосіб, тобто, шляхом мирових переговорів, а не за допомогою зброї. Світовий мир і добробут людства є відповідальністю всіх держав світу — підкреслив президент Картер.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 16-го ЖОВТНЯ 1977 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата 217 Відд., о год. 1:30 по пол. в Укр.-Амер. Клюбі при 291 Hudson Ave. Проситься чл. прибути, вирівняти вкладки та вибрати місце на наступні збори. — К. Шевчук, предс., Т. Кубарич, секр., С. Мартинюк, касир.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Українська Католицька Парафія св. Володимира і Ольги в Чікаго, Ілл.

ВІДКРИВАЄ

у набутому будинку і приміщеннях колишнього Видавництва Миколи Денисюка ,,Овид'' нову інституцію і підприємство під назвою:

,,СТАВРОПІГІЯ''

Видавництво, Книгарня і Друкарня

- Нове Видавництво продовжуватиме дотеперішнє братське видавництво св. Андрея Первозванного, видаватиме річні календарі, релігійну літературу, ікони та інші друки.
- Книгарня розпічне діяльність 14 жовтня 1977 р.
- Друкарня виконуватиме друк ,,Церковного Вісника'', власних видань та замовлення зовні.
- Для керування новою установою ,,Ставропігія'' покликано дирекцію в складі: д-р Андрій Гаєцький (голова), мгр Ярослав Гриневич, д-р Роман Кобилецький, д-р Василь Маркусь, Ізидор Рибак, д-р Богдан Старух.
- Адреса Видавництва, Книгарні і Друкарні —

"STAUROPIGION"
2226 West Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622

П'ять Округ УНС матимуть...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

му при 1317 Вест Фаєр вулиці в Сиракюзах в год. 1-ій по полудні. В нарадах візьмуть участь головний секретар Володимир Сохан, головний радний Володимир Запаранюк та обласний організатор Василь Оріховський.

БАЛТІМОР, Мд. Збори відбудуться в залі ,,Самопомочі'' при 239 Савт Бродвей, в год. 3-ій по полудні. В нарадах візьмуть участь заступниця головного предсідника пані Марія Душник та головний радний Євген Іванців.

ШАМОКІН, Па. (Басейн твердого вугілля). Збори відбудуться в залі Українського Клюбу св. Михаїла при Рут 122 у Фраквіллі, Па. Початок в год. 2-ій по полудні. В нарадах візьме участь головний організатор Степан Гавриш.

К. В. ЧЕРНЕНКО...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

тики міркують, що якщо становище ,,віцепрезидента'' буде обсаджене неголосуючим членом Політбюра, то позиція заступника голови буде тільки репрезентаційною; якщо однак заступником голови буде найменований голосуючий член, то його роля буде більш діловою.

З огляду на те, що засідання ЦК КПСС, Політбюра і Верховної Ради СССР відбувається якраз в часі відкриття другої фази Европейської Конференції для справ безпеки і співробітництва в Белграді, політичні спостерігачі думають, що Совєтський Союз хоче підчеркнути, як про це пише совєтська преса, вагу тієї Конференції і її значення для дальшого розвитку політичних подій у світі. Совєтські пропагандисти твердять, що СССР є одинокою країною, яка постанови Гельсінкської Конференції увела на практиці в життя і закріпила їх своєю новою конституцією.

Український Літературно Мистецький Клюб
136 2nd Avenue

Ню Йорк. — З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що у п'ятницю, 7-го жовтня ц. р., о год. 7:30 вечора, тут у приміщенні цього Клюбу, доповідатиме проф. д-р Петро Гой на тему ,,Югославія сьогодні'', інформуючи про свої враження з поїздки по Югославії. Після доповіді — дискусія.

Велика спортова імпреза в Клівленді

З ініціятиви визначного змагуна Михайла Сливки цьогорічного першуна і рекордиста чемпіонатів УСЦАК, в Клівленді постав підготовчий комітет для зорганізування масового бігу навпростець з участю українських і американських змагунів.

Біги навпростець — дуже популярне явище в американському спортовому світі. В Клівленді й Огайо відбуваються такі біги кожного тижня, а число змагунів кожночасно досягає дуже високої цифри (500, 600, а то й понад 700).

Комітет приступив вже до вступних приготувань: траса бігу забезпечена для нашого вжитку, закуплено трофеї й сорочинки з відповідним написом. Як речинець змагу вибрано день 29-го жовтня ц.р. Траса довжиною к. десять тисяч метрів (6.2 милі).

Крім загальної конкуренції для всіх (у вісьмох вікових групах) — передбачене суперництво для українських змагунів за індивідуальні й групові чаші. Комітет висилає запрошення до всіх українських клюбів і ланок в ЗСА й Канаді. Не маючи до диспозиції адрес, Комітет запрошує цією дорогою наших чільних змагунів Саєвича, Окуленка, Терлецького, Савчука й ін. до участи в цій небуденній імпрезі. Комітет сподіється позитивного відгуку українських змагунів — їхня участь — це конечність так з престижевих мотивів, як і для забезпечення тяглости таких змагань в майбутньому. За згодою й апробатою Української Спортової Централі, проголошуємо цей біг як ,,першості УСЦАК в бігу навпростець''.

Всі деталі імпрези подані в обіжнику до клюбів. Змагунів, що не є членами українських спортових товариств, прохається писати за інформаціями на адресу: Михайло Сливка, 5759 Савт Парк Бул., Парма, Огайо 44134. Тел. (216) 845-3841.

Імпреза є інновацією в українському спортовому житті. Дотепер ніхто не мав відваги виступити з ініціятивою зорганізувати змагання з таким великим кількістю учасників. Від успіху тих перших змагань залежить, очевидно, майбутність імпрези — тому прохається так змагунів, як і Проводи клюбів докласти всіх старань для чисельної участи. Комітет підкреслює, що цілий задум опертий на ідеї дати змогу українським змагунам, поміряться з американськими. Немає сумніву, що з такого безпосереднього контакту можемо багато скористати.

Степан Маланчук

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

РОЗШУКИ

ПОШУКУЮ
Василя Дмитрова
з років 1944-45. Хто знав би яку вістку про нього, писати на адресу:
DAD
1919 Palmetto Street
Brooklyn, N.Y. 11227
U.S.A.

ТАРЗАН, ч. 7832. Удар.

Якщо я тут не бажаний, то залишаю вас!

О, ні, велетню!.. Ти нікуди не підеш! Грим!!!